

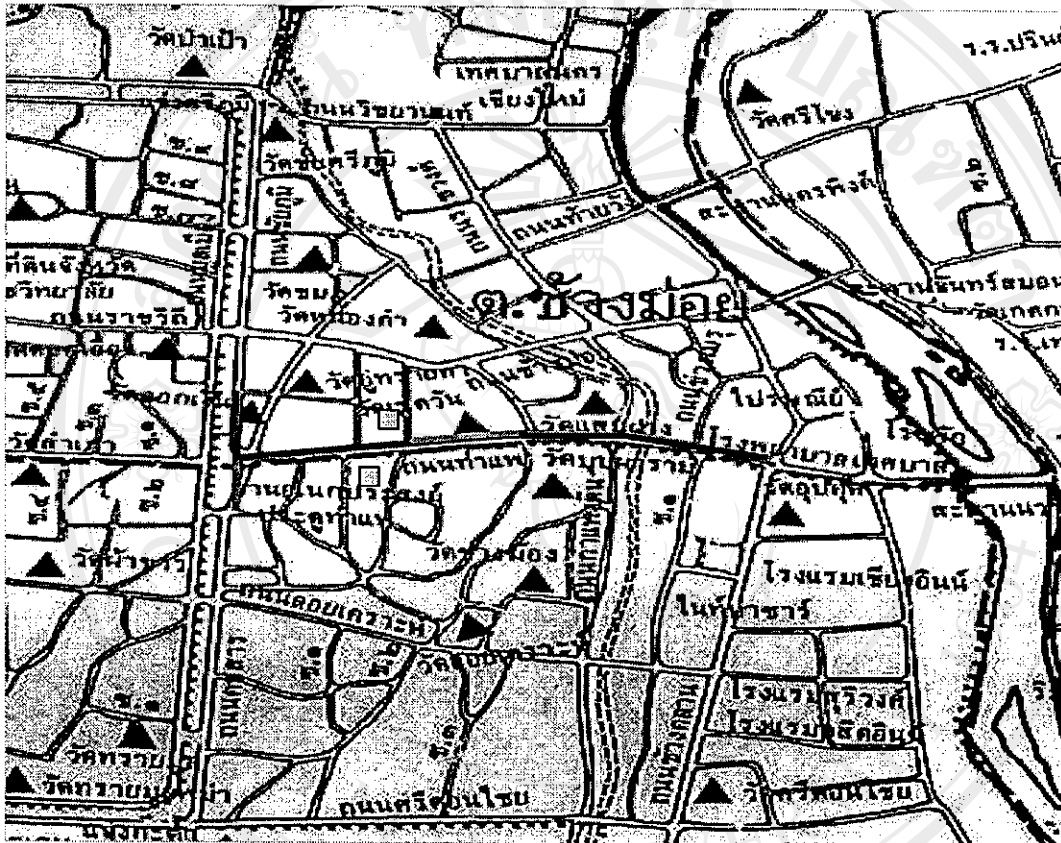

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวก ก

แผนที่ดำเนิน โครงการถนนคนเดินท่าแพ จังหวัดเชียงใหม่

- บริเวณที่ตั้งโครงการถนนคนเดินท่าแพ
- กลุ่มพาณิชย์จัดสรร
- กลุ่มศิลปินลานดิน
- กลุ่มชุมชนในเขตเทศบาล
- กลุ่ม อำเภอต่างๆ
- กลุ่ม เทศกิจจัดสรร
- กลุ่มอาหารและเครื่องดื่ม

ภาคผนวก ข

แบบสัมภาษณ์เชิงลึก

เรื่อง คุณภาพชีวิตผู้ประกอบการจากโครงการถนนคนเดิน

ส่วนที่ 1 แนวคำถามการสัมภาษณ์คุณภาพชีวิตผู้ประกอบการจากโครงการถนนคนเดิน ประกอบด้วย 4 ด้าน

ด้านความพึงพอใจในชีวิต

- ท่านคิดว่าการมาประกอบกิจกรรมในถนนคนเดินของท่านเป็นสิ่งที่ดีหรือไม่ดีต่อชีวิตของท่านหรือไม่อย่างไร
- ท่านคิดว่าการประกอบอาชีพบนถนนคนเดินมีผลต่อความเป็นอยู่ท่านหรือไม่ อย่างไร ผลดี ผลเสีย เพราะอะไร
- ท่านพึงพอใจต่อสภาพความเป็นอยู่หรือการดำเนินชีวิตหรือไม่อย่างไร เพราะอะไร ดีเพราะอะไร ไม่ดีเพราะอะไร
- โครงการถนนคนเดินทำให้ชีวิตท่าน ครอบคลุม และฐานะความเป็นอยู่เปลี่ยนแปลงอย่างไร
- ท่านพึงพอใจต่อความสามารถในการประกอบการ ความสำเร็จ และผลการขายสินค้าในถนนคนเดิน หรือไม่อย่างไร เพราะอะไร และเป็นไปตามที่ท่านคาดหวังหรือไม่ เพราะอะไร

ด้านอัตมโนทัศน์

- ท่านรู้สึกอย่างไรที่มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรม และขายของบนถนนคนเดิน
- การมาประกอบการในถนนคนเดินทำให้บุคลิกภาพ ภาพลักษณ์ ดีขึ้นหรือไม่ อย่างไร เพราะอะไร
- การประกอบกิจกรรมในถนนคนเดินทำให้ท่านเป็นคนเป็นที่รู้จักและมีชื่อเสียงดีขึ้น หรือไม่ และได้รับการยอมรับจากสังคมหรือของคนที่มาชมในโครงการมากน้อยเพียงใด เพราะอะไร
- ท่านรู้สึกภูมิใจและมีคุณค่าในตนเองหรือไม่ ที่ได้มาประกอบในโครงการ เพราะอะไร
- ท่านรู้สึกอย่างไรระหว่างการขายของแบบมีร้านกับการขายของบนท้องถนน

ด้านสุขภาพและการทำงานของร่างกาย

- ท่านคิดว่าภาวะสุขภาพของท่านในปัจจุบันเป็นอย่างไร ท่านพอใจหรือไม่ เพราะอะไร ถ้าไม่พอใจท่านคิดว่า ควรจะดูแลสุขภาพอย่างไร
- การมาประกอบการในถนนคนเดินสุขภาพของท่านเปลี่ยนแปลงหรือไม่ อย่างไร เพราะอะไร และท่านมีความสุขทั้งร่างกายและจิตใจหรือไม่อย่างไร เพราะอะไร
- การมาค้าขายในถนนคนเดินมีผลต่อสุขภาพร่างกายอย่างไร เพราะอะไร และมีผลต่อสภาพจิตใจอย่างไร และสภาพสังคมอย่างไร เพราะอะไร
- สุขภาพของท่านมีผลต่อการทำกิจกรรมทางสังคม เช่น การพบปะสังสรรค์กับครอบครัว ญาติ เพื่อน หรือไม่ อย่างไร
- สภาพแวดล้อมในโครงการถนนคนเดินและสถานประกอบการมีผลต่อสุขภาพท่านหรือไม่อย่างไร เพราะอะไร

ด้านสังคม-เศรษฐกิจ

- โครงการถนนคนเดินมีความสำคัญกับท่านอย่างไร เพราะอะไร
- การมาประกอบในโครงการทำให้สถานภาพทางสังคมดีขึ้นหรือไม่ อย่างไร ฐานะทางเศรษฐกิจดีขึ้นหรือไม่ อย่างไร เพราะอะไร และทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในชีวิตอย่างไร
- การมาประกอบการทำให้เกิดความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นมากน้อยเพียงใด เพราะอะไร และทำให้เกิดความร่วมมือระหว่างท่านกับบุคคลอื่นหรือชุมชนหรือไม่อย่างไร
- ท่านได้มีโอกาสพบปะ เพื่อนใหม่ คนรู้จักใหม่ๆ ได้อย่างไร มีการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันหรือไม่ อย่างไร เพราะอะไร ที่ไหน
- ท่านพอใจกับรายได้จากการจำหน่ายสินค้าของท่านหรือไม่อย่างไร
- โดยรวมคุณคิดว่าคุณภาพชีวิตของคุณเป็นอย่างไรหลังจากได้เข้าร่วมโครงการถนนคนเดิน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved

ส่วนที่ 2 แบบสัมภาษณ์ข้อมูลทั่วไป

1. สถานที่พักท่านอยู่ที่ใด หมู่บ้าน.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
2. เพศ
ชาย หญิง
3. ปัจจุบันท่านมีอายุปี (ปีเต็ม)
4. สถานภาพสมรส
โสด คู่ หม้าย/หย่า/แยก จำนวนปีที่แยก.....
5. ระดับการศึกษาขั้นสูงสุดของท่านอยู่ในระดับใด.....
6. ท่านมีจำนวนบุตรที่มีชีวิตอยู่จำนวนกี่คน.....คน
7. จำนวนสมาชิกในครอบครัวของท่านมีกี่คน.....คน
8. ท่านมีสถานภาพในครอบครัวอย่างไร.....
ท่านมีอาชีพหลักอะไร.....
10. ท่านมีอาชีพเสริมอะไร.....
11. รายได้ของครอบครัวท่านประมาณเท่าไร.....บาท
12. ท่านมีรายได้ต่อเดือนเท่าไร.....บาท
13. รายได้จากขายสินค้า/บริการ จากโครงการถนนคนเดินประมาณเดือนละเท่าไร.....บาท
14. สมาชิกในครอบครัวของท่านมาชมถนนคนเดินกี่คน.....คนแล้วมีความคิดเห็นอย่างไร
ต่อโครงการถนนคนเดินเกี่ยวกับคุณภาพชีวิต.....
15. ท่านรู้สึกอย่างไรเกี่ยวกับสถานที่จำหน่ายสินค้าที่ได้รับจัดสรรในวันอาทิตย์
16. ท่านคาดหวังว่าชีวิตท่านจะเป็นอย่างไรหากมีโครงการหรือไม่มีโครงการต่อ
17. การมาจำหน่ายสินค้าในวันอาทิตย์ ท่านชอบอะไร / ไม่ชอบอะไร ในการบริหารจัดการที่เป็นอยู่
เช่น การจับฉลากเพื่อจำหน่ายสินค้า การจัดกิจกรรมในวันอาทิตย์ การจำหน่ายสินค้า
18. ท่านคิดว่ากิจกรรมต่างๆ ที่จัดขึ้นเหมาะสมหรือไม่ ท่านพึงพอใจหรือไม่ เพราะอะไร
19. หน่วยงานที่รับผิดชอบเอื้อประโยชน์และช่วยเหลือท่านอย่างไรบ้าง
20. ปัญหา/อุปสรรคหรือข้อเสนอแนะอื่นๆ
.....
.....
.....

ส่วนที่ 3 แบบสังเกตพฤติกรรมของผู้ประกอบการและสิ่งแวดล้อม

1. ด้านการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มผู้ประกอบการจากถนนคนเดินและลูกค้าว่าเป็นอย่างไร และการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ประกอบการด้วยกันเป็นอย่างไร
2. ด้านการแต่งกาย การแสดงศิลปกรรมต่างๆ ของผู้ประกอบการ เป็นอย่างไร
3. ด้านสิ่งแวดล้อมภายในโครงการถนนคนเดินว่าเป็นอย่างไร
4. ลักษณะการทำงานของผู้ประกอบการ

The logo of Chiang Mai University is a large, faint watermark in the background. It features a central elephant standing on a circular base. Above the elephant is a traditional Thai lamp (Lampad) with rays emanating from it. The text 'มหาวิทยาลัยเชียงใหม่' is written in Thai script around the top of the circle, and 'CHIANG MAI UNIVERSITY 1964' is written in English around the bottom. There are also decorative floral motifs on either side of the elephant.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวก ก

ตาราง 1 ภูมิหลังผู้ให้สัมภาษณ์เชิงลึก กลุ่มผู้ประกอบการ โครงการถนนคนเดินท่าแพ จังหวัดเชียงใหม่

กลุ่ม ที่	อาชีพหลัก	คนที่	เพศ	อายุ	สถาน ภาพ	ระดับการ ศึกษา	อาชีพเสริมที่ ถนนคนเดินท่า แพ	รายได้จาก ถนนคนเดิน ท่าแพต่อ อาทิตย์	สถานภาพ ในครอบครัว	ภูมิลำเนา
1	ทำร่ม	U 1	ชาย	42	สมรส	ป.4	ขายร่ม	1000-1500	หัวหน้า ครอบครัว	อำเภอ สันกำแพง
	ทำร่ม	U 2	หญิง	57	คู่	ป.4	ขายร่ม	4000-5000	แม่บ้าน	อำเภอ สันกำแพง
2	นวดที่ร้าน	TM 1	หญิง	52	หม้าย	ป.ตรี	นวด	6000-7000	หัวหน้า ครอบครัว	เทศบาล เชียงใหม่
	นวดตลาด วโรรส	TM2	หญิง	42	คู่	ป.4	นวด	600-700	แม่บ้าน	เทศบาล เชียงใหม่
	นวดตลาด วโรรส	TM 3	หญิง	51	แยก	ม.ศ.3	นวด	500-600	หัวหน้า ครอบครัว	เทศบาล เชียงใหม่
	นวดตลาด วโรรส	TM 4	หญิง	45	คู่	ป.4	นวด	600-700	แม่บ้าน	เทศบาล ชม.
3	ขายเสื้อผ้า ไนท์บาร์ซ่า	F 1	ชาย	54	คู่	ป.4	ขายน้ำดื่มและ น้ำสมุนไพร	2000-3000	หัวหน้า ครอบครัว	เทศบาล เชียงใหม่
	ค้าขาย	F 2	หญิง	42	คู่	ม.ศ.3	อาหาร	1500-2000	แม่บ้าน	อำเภอ คอยสะเก็ด
4	นักศึกษา	C 1	หญิง	20	โสด	ชั้นอุดม ศึกษาปี 1	ขายเสื้อผ้าพื้น เมือง	15000- 20000	บุตร	อำเภอ สันทราย
	ราชการ	C 2	หญิง	42	คู่	ป.ตรี	ขายผ้าพื้นเมือง	2000-3000	แม่บ้าน	อำเภอ แม่ริม
5	ขายของ ไนท์บาร์ซ่า	G 1	ชาย	41	คู่	ม.ศ.3	ขายของ	500-1000	หัวหน้า ครอบครัว	เทศบาล เชียงใหม่
	ไม่มี	G 2	หญิง	58	คู่	ป.6	ขายเครื่องประดับ	1000-3000	แม่บ้าน	เทศบาล เชียงใหม่
	ไม่มี	G 3	หญิง	60	หม้าย	ป.6	ของที่ระลึก	1500-2000	หัวหน้า ครอบครัว	อำเภอ หางดง

ตาราง 1 (ต่อ)

กลุ่ม ที่	อาชีพหลัก	คนที่	เพศ	อายุ	สถาน ภาพ	ระดับ การ ศึกษา	อาชีพเสริมที่ ถนนคนเดิน ท่าแพ	รายได้จาก ถนนคน เดินท่าแพ ต่ออาทิตย์	สถานภาพ ในครอบครัว	ภูมิลำเนา
6	เย็บผ้า	M 1	หญิง	52	คู่	ป.4	เล่นดนตรีพื้น เมือง	600-700	แม่บ้าน	เทศบาล เชียงใหม่
	นักเรียน	M 2	หญิง	16	โสด	ม.4	เล่นดนตรีพื้น เมือง	600-700	บุตร	เทศบาล เชียงใหม่
	ผลิตเครื่อง ดนตรีพื้น เมือง	M 3	ชาย	57	คู่	ป.6	เล่นดนตรี และขาย เครื่องดนตรี พื้นเมือง	2000-3000	หัวหน้า ครอบครัว	อำเภอ หางดง
7	วาดรูปบน ร่ม	D 1	หญิง	42	คู่	ปวช.	ขายรูปวาด	3000- 16000	แม่บ้าน	อำเภอ สันกำแพง
	วาดรูป	D 2	ชาย	32	โสด	ป.ตรี	ขายภาพวาด	2000-8000	บุตร	เทศบาล เชียงใหม่
	วาดรูป	D 3	ชาย	38	คู่	ปวช.	ขายภาพวาด	1000-1500	หัวหน้า ครอบครัว	เทศบาล เชียงใหม่
8	ว่างงาน	B 1	ชาย	45	หย่า	ป.4	ขายผลิตภัณฑ์ ไม้ไผ่	1000-2500	หัวหน้า ครอบครัว	เทศบาล เชียงใหม่
	ทำนา	B 2	ชาย	58	คู่	ป.6	ขายผลิตภัณฑ์ จากไม้ไผ่	1000-3000	หัวหน้า ครอบครัว	อำเภอ วังเหนือ จ.ลำปาง
9	แกะสลัก	HC	หญิง	42	คู่	ป.6	ขายงาน แกะสลัก	1000-7000	แม่บ้าน	อำเภอ สันกำแพง
10	สานสัตว์ จากปอ	S	หญิง	65	ม่าย	ป.4	ขายรูปสัตว์ สานจากปอ	1000-3000	หัวหน้า ครอบครัว	เทศบาล เชียงใหม่

ภาคผนวก ง

กรณีตัวอย่าง การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ประกอบการจากโครงการถนนคนเดินท่าแพ จำนวน 5 คน

คนที่ 1 สัมภาษณ์ คนชายรั่ม

วันที่ สัมภาษณ์	4 พฤษภาคม พ.ศ. 2546
เพศ	ชาย
ปัจจุบันอายุ	42 ปี (ปีเต็ม)
สถานภาพสมรส	คู่
ระดับการศึกษา	ป.4
จำนวนบุตรมีชีวิตอยู่	2 คน
จำนวนสมาชิกในครอบครัว	4 คน
สถานภาพในครอบครัว	หัวหน้าครอบครัว
อาชีพหลัก	ทำร่มบ่อสร้าง
อาชีพเสริม	ขายของถนนคนเดิน

ถาม โครงการถนนคนเดินมีข้อดี ข้อเสีย อย่างไรบ้าง

ตอบ ข้อดี ผู้บริโภคมาหาตลาดเอง ผู้ผลิตสู่ผู้บริโภคโดยตรง ไม่ต้องผ่านผู้ค้าคนกลาง ข้อเสีย กระทบต่อธุรกิจร้านค้าที่อยู่บริเวณท่าแพเป็นบางส่วน ผลประโยชน์สู่ชาวบ้านโดยตรงสู่จังหวัด ที่ทำถนน ผลประโยชน์ยิ่งใหญ่กว่ากัน ประโยชน์ต่อตัวเองได้ทำงานและหาตลาดเอง ไม่ต้องผ่านพ่อค้าคนกลาง ผู้บริโภคก็ได้ซื้อจากผู้ผลิตโดยตรง ดีไปอย่างหนึ่ง

ถาม โครงการถนนคนเดินทำให้ชีวิตท่าน ครอบครัว และฐานะความเป็นอยู่เปลี่ยนแปลงอย่างไร

ตอบ ชีวิตดีขึ้นเพราะการค้าการตลาดดีขึ้น เช่น ถ้าทำส่งร้านค้า เช่นร่มใหญ่ถ้าขายส่งจะได้ราคาส่ง 400 แต่ถ้ามาขายที่ถนนคนเดินจะขายได้ 450-500 บาท ผู้บริโภคเองบางที่ก็ซื้อได้ถูกกว่าที่ร้านทั่วไปบวกไปอีกเยอะขายเพราะถ้าขายทั่วไปจะขายอยู่ 600 บาทขึ้นไป ผู้ขายก็ได้ราคาขึ้นอีกนิดหน่อยเป็นราคาที่ไม่เอารัดเอาเปรียบ

ถาม สถานที่จำหน่ายในวันอาทิตย์เป็นอย่างไรบ้าง

ตอบ พาณิชย์เป็นคนจัด ขึ้นทะเบียนทุกวันพุธ และตีตารางตีล็อก จัดเป็นระเบียบมีความพอใจ ยิ่งจัดยิ่งดีขึ้น รู้สึกพอใจ เมื่อก่อนมีปัญหาหนักหน่อย

ถาม ท่านคิดว่า การประกอบอาชีพบนถนนคนเดินมีผลต่อความเป็นอยู่หรือไม่ อย่างไร ผลดี ผลเสีย เพราะอะไร

ตอบ โครงการถนนคนเดินมีผลต่อความเป็นอยู่คือ เพิ่มความเป็นอยู่ที่ดีของครอบครัว ได้ลูกค้า เป็นแหล่งติดต่อการค้าการขายไปเอาที่บ้านต่อ หรือที่ร้านต่อ ภาพรวมต่อส่วนรวมดี ถ้าหยุด โครงการมีผลต่อตัวที่แน่นอน ถ้าหยุดพ่อค้าแม่ค้าจะเคลื่อนไหว ประท้วง ขอร้องต่อ ผู้ว่า ถ้าหยุดก็ไม่ได้มาขายตรงนี้ รายได้หมดไป ครอบครัวด้วย ชาวบ้านด้วย ชาวบ้านมีงาน ด้วย คนในชุมชน ในบ้าน เป็นอาชีพหลัก ทำเอง ขายเอง ส่วนน้อยที่รับมา รับมาจากชาวบ้าน ทำร่วมเป็นหลัก มีการกระจายงานกันทำเป็นลูกโซ่ ทำส่งลูกค้าบ้าง ไปขายที่อื่นบ้าง มีคนเชิญ ไปซื้อลง มาขายตั้งแต่ ครั้งแรก ถึงมหัศจรรย์ ได้ดีกว่าแล้ว

ถาม ท่านชอบอะไรในถนนคนเดิน

ตอบ ชอบเป็นงานหัตถกรรมเป็นงานฝีมือ งานชาวบ้าน ไม่ชอบเป็นสินค้าโรงงานเข้ามาขายแต่ พาณิชย์ก็ตัดไปเยอะ ก็ร้องไม่ให้ขาย เป็นงานหัตถกรรมเป็นที่ยอมรับของแขก ของลูกค้า เป็นงาน ส่งเสริมงาน 1 ผลิตภัณฑ์ 1 ตำบล บางคนไม่ทำสินค้าแต่เอาของโรงงานมาขาย มองๆ ไม่ชอบ ไม่เป็นแบบเมืองๆ ผิดวัตถุประสงค์ได้ดี แต่บางส่วนจังหวัดทำดี ถ้าไม่อยู่ใน ขอบเขตก็ให้เขาออกไป ไม่อยู่ในกติกา จังหวัดให้ยกเลิก ส่วนมากตอนนี้เป็นงานสินค้าฝีมือ 1 ผลิตภัณฑ์ 1 ตำบลเยอะ เป็น ภูมิปัญญาชาวบ้าน มี 80 % ส่วนสินค้าโรงงานประมาณ 20 % สมัยก่อน 50% สินค้าหัตถกรรม 50 ใช้ได้ เป็นเกณฑ์ที่ดี มีพ่อเป็นสินค้าพื้นเมืองหมด เป็นไปไม่ได้ คนทำมาหากินอนุ โลมบางส่วนกันไป

ถาม หลังจากมาประกอบการที่ถนนคนเดิน สภาพความเป็นอยู่ การดำเนินชีวิตเป็นอย่างไร เพราะอะไร

ตอบ ความเป็นอยู่ดีขึ้น ขายของได้ดี พ่อค้าขายของได้ดี อยู่ในเกณฑ์ที่ดีถึงดีมาก

ถาม ท่านรู้สึกอย่างไรที่มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมและขายสินค้าบนถนนคนเดิน

ตอบ การที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของถนนคนเดินรู้สึก ภาคภูมิใจในถนนคนเดินได้ก้าวหน้า มีนักท่องเที่ยว
 คิดใจสนใจมาเที่ยว หันแล้วภาคภูมิใจเป็นที่สนใจของแขกของนักท่องเที่ยว ชาวบ้าน
 เชียงใหม่ ที่มาแอ้วมาผ่อ คนเชียงใหม่มาแอ้วกินยามแลง กิจกรรมหลายๆ อย่าง บางส่วนมี
 นักร้อง นักดนตรีมาเล่น มันเป็นสิ่งสนุกไปอีกอย่างหนึ่ง เพิ่มสีสัน เพิ่มบรรยากาศ แบบหนึ่ง
 แทนที่ละอ่อนจะไปต่างอื่นก็มาแอ้วถนนคนเดินอย่างน้อยแอ้วชื่อของ ผ่อดนตรี มีหลากหลายมี
 แหม่ มีหลายอย่างบางส่วน ทั้งส่วนราชการ ส่วนตัว วงนั้น วงนี้มาเล่น เป็นที่สนใจวัยรุ่น
 เป็นความเจริญของเชียงใหม่ในการพัฒนาที่ดี บนถนนมีแขกเยอะชนิดว่าแขกไม่หาย มาเรื่อยๆ
 ยอมรับว่ามันคิดเป็นที่ยอมรับของแขกและประชาชน และเป็นแหล่งธุรกิจ แหล่งทำมาหากิน
 ของชาวบ้าน แบบพื้นบ้าน งานหัตถกรรม งานอุตสาหกรรมแบบภูมิปัญญาชาวบ้าน แขกชอบ
 มาซื้อกับคนผลิตโดยตรง ร้านมีการกระทบบ้าง

ถาม การมาค้าขายในถนนคนเดินมีผลต่อสุขภาพร่างกายอย่างไร เพราะอะไร

ตอบ สุขภาพดีขึ้น งานหนักขึ้น เหนื่อยต้องหาเวลาพัก เอาพี่เอาน้องช่วย ลูก แฟนช่วยบางส่วน
 เมื่อก่อนทำเอง งานเยอะตามตัว สุขภาพเป็นธรรมดา เมื่อยล้า เหนื่อยการเหนื่อยงาน แต่ใจ
 ไม่ได้เหนื่อย ถึงเหนื่อยการเหนื่อยงานแต่เขาก็มีกำลังใจมีผลพลอยได้เข้าบ้าน เข้าจุนเจือ
 ครอบครัว

ถาม และมีผลต่อสุขภาพจิตอย่างไรบ้าง

ตอบ เครียด รับงานแล้วกลัวว่าทันที่ บางทีลูกค้าที่นั่น ที่นี้โทรมา ก็เป็นบางส่วนให้ทันออเดอร์
 ขายที่นี้ก็มีลูกค้า พวกสี พวกเพนท์ก็เพนท์ไป ส่วนผมประกอบเจ้ารูป ส่วนมากช่วยกันทำ
 คนละอย่าง คนละชิ้นละอัน

ถาม โครงการถนนคนเดินทำให้สถานภาพทางสังคมดีขึ้นหรือไม่อย่างไร

ตอบ ดีขึ้น ร่วมกันเดียวทำหมดเป็นไปไม่ได้ ต้องแยกกันทำคนขึ้นคนละอัน กระจายงานเป็นลูกโซ่
 กระจายรายได้ คนหนึ่งทำโครงสร้าง คนหนึ่งทำหัว คนหนึ่งเอามาประกอบ คนหนึ่งทำสี มี
 หลายขั้นตอน ต้องเลาโครงสร้าง ต้องแช่น้ำยาซิลิโคนร์ กันมอด กันรา อบให้แห้ง หลังจากนั้น
 นั้นเอามาหุ้มน้ำแข็งเคลือบหนึ่งวัน แห้งน้ำแข็งหนึ่งวันเอามาเคลือบสีตั้งน้ำมันตั้งอื้อ
 และน้ำมันก๊าส เคลือบหนึ่งวันแล้วเอามาประกอบ เข้ากัน เข้าจิก กว่าเสร็จก็หนึ่งอาทิตย์

ถาม สภาพแวดล้อมในโครงการถนนคนเดินมีผลต่อร่างกายและจิตใจอย่างไร

ตอบ กวันมีผลต่อร่างกาย ผู้คนวัน ถ้าอยู่ใกล้ถนนหายใจอึดอัด ถ้าปิดถนนโล่ง ถ้าตอนกลางวันก็อยู่ใต้ร่มร้อนเหงื่อออกมากก็เหนียว

ถาม การได้มีโอกาสรู้จักเพื่อนใหม่ พบปะคนเยอะๆ เป็นใจอย่างไรบ้าง

ตอบ เจอคนหลายๆ ดีไปอย่างหนึ่งสังคมก้าวไกลขึ้น เจอคนมากขึ้น บางคนก็เอาสินค้าไปขาย เราก็เอาของคนอื่นไปขาย ช่วยกันเอาไปขาย แลกเปลี่ยนสินค้ากัน

ถาม พึงพอใจต่อรายได้จากการจำหน่ายสินค้าของท่านหรือไม่ อย่างไร

พอใจ พอใจ บางอาทิตย์ถ้าฝนตกขายได้ลด ต้นเดือนขายได้ดี กลางอาทิตย์ขายได้ก็ดี

ถาม รายได้แต่ละอาทิตย์เป็นอย่างไร

ตอบ รายได้ อาทิตย์ต่ำสุด 5000 – 8000 บาท บางอาทิตย์ ก็ขายดี มีกิจกรรมใหญ่ๆ คนกรุงเทพฯ แอ้ว มองผลประโยชน์ภาพรวม ผลกระทบร้านค้าน้อย บางคนทำไม่มีตลาด เงินได้เข้า เอามาขายเองได้ลูกค้าด้วย ไม่ต้องผ่านพ่อค้าคนกลาง เกิดเป็นลูกโซ่ เป็นเอาไปขาย ก็สั่งของเราต่อ เราก็มีงานทำ น่าจะทำต่อ เป็นประโยชน์ต่อพี่น้อง เม็ดเงินไหลเข้าหมู่บ้าน แต่บางทีก็มีของโรงงาน ได้คนเดียว เราตกเป็นเบี้ยล่างคนอื่น ชาวบ้านมีเม็ดเงินเป็นธุรกิจที่เติบโตไว จุนเจือครอบครัว

ถาม หน่วยราชการเป็นอย่างไรบ้าง

ตอบ ช่วยอำนวยความสะดวกมากๆ ที่ไม่เหมาะสมไม่ควรก็แก้ไข สินค้าโรงงานก็แก้ไข ตัดออกไป สินค้าที่ทำกับมือ ใจอยากให้คนเชียงใหม่มาขายเป็นผลงานของคนเชียงใหม่

ถาม ปัญหาอุปสรรคมีอะไรบ้างในถนนคนเดิน

ตอบ ปัญหาอุปสรรคคนมาขายที่หลังมาแทรกแซง มาลงทางเดิน ลงที่ห้ามลง คนรับผิดชอบไม่อยู่ บางทีก็มาขายหน้าร้านคนอื่น ส่วนมากเป็นคนไม่ได้ขึ้นทะเบียน ปัญหาที่ค่อนข้างเยอะ ตอนเย็นก็มาเต็มหมด หน่วยงานก็กลับแล้ว

ถาม ข้อเสนอแนะมีอะไรบ้าง

ตอบ ฝ่ายป้องกันก็มาดูแล มาช่วยดูแล 2 ทุ่มรถขายของเราก็ก็นำมาขายเต็มไปหมด ในนี้ทุกคนเทียบเท่ากันหมด ทุกคนอยู่ตามที่พาณิชย์จัดสรรค์ แต่ก็ช่วยบอกบาง

คนที่ 2 สัมภาษณ์แม่ค้าวาดรูป

วันที่ สัมภาษณ์	11 พฤษภาคม พ.ศ. 2546
เพศ	หญิง
ปัจจุบันอายุ	42 ปี (ปีเต็ม)
สถานภาพสมรส	คู่
ระดับการศึกษา	ปวช.
จำนวนบุตรมีชีวิตอยู่	1 คน
จำนวนสมาชิกในครอบครัว	3 คน
สถานภาพในครอบครัว	หัวหน้าครอบครัว
อาชีพหลัก	วาดรูปพร้อมก่อสร้าง
อาชีพเสริม	ขายงานเขียนถนนคนเดิน (ภาพวาดต่างๆ ไป)

ถาม ที่เริ่มมาขายภาพวาดที่ถนนคนเดินตั้งแต่เมื่อไร

ตอบ เริ่มมาขายอาทิตย์ที่ 15 จนถึงปัจจุบัน 10 มหัศจรรย์ไม่ได้มาขาย ไม่รู้เรื่อง การโฆษณาไม่ได้ยิน อีกอย่างหนึ่งทำงานอยู่กับบ้าน เพื่อนเอามาขายก็ขายดี พี่ก็ลองเอามาขายได้ขายดีตั้งแต่นั้นมา ก็มาขายตลอด

ถาม พี่คิดว่าโครงการถนนคนเดินเป็นสิ่งดีหรือไม่ดีต่อชีวิตความเป็นอยู่ที่

ตอบ โครงการนี้ดี น่าสนับสนุน มีรายได้จากส่วนนี้นัก บางที่ตกงาน หางานยาก มาขาย เป็นงาน อาชีพที่ทำได้ ไม่ต้องไปรับจ้าง เป็นแรงงานของเราเอง คือ เขา(เรา: ผู้เขียน) ทำเอง และเฮมาขายเอง มีส่วนได้อยู่ นอกจากตะกอนที่เขียนงาน รับพร้อมก่อสร้าง พี่เขียนไปพี่ก็ได้แต่ค่าแรง จุดนั้นความก้าวหน้าบ่อเด้าโค จุดนี้เขียนเอง ขายเอง เขาก็ได้ แต่ราคาถูก เทศบาลดันเป่าว่าเป็นงานฝีมือทำเองเป็น (เขา: ผู้เขียน) ชวนมา บ้านพี่ทำ พัด ทำร่ม กรอบรูป จ่อง ฮับ(รับ: ผู้เขียน) วาดรูปก่อสร้าง (รับวาดรูปก่อสร้าง: ผู้เขียน) ปกติตอนกลางวันวาดรูปก่อสร้าง จุดนี้เฮทำเขียนเสริมรายได้ งานหลักเขียนรูปก่อสร้างพื้นที่ลงบนพัด รายได้ก็ปออยู่ได้ งานอย่างนี้ต้องอาศัยความขยัน บางที่ช่วงนี้เสียบต้องมาขายเอง งานแฮนด์เมดฝรั่งชอบ

ถาม การมาขายของบนถนนคนเดินมีผลต่อความเป็นอยู่อย่างไร

ตอบ ขายตรงนี้รายได้ดี อะไรก็ดีขึ้น ครอบครัวยุคนี้ ไม่ขัดสนเหมือนเมื่อก่อนๆ ทำงานเงินออกทุก 15 วัน (วาคูปร่มที่บ่อสร้าง) เงินออกครึ่งหนึ่ง รั้งข้างเป็นเดือน พอมาขายตรงนี้ได้เงินทุกอาทิตย์ อาทิตย์เห็นผล ขายหมดก็วาดใหม่ ได้ลูกค้านำเงินนี้ไปใช้ ขยายงานขึ้นได้ เพิ่มจำนวนงานขึ้นรายได้เพิ่ม เพิ่มทุนขึ้น ครั้งแรกอาจลงทุนบ่อนัก พอขายได้ก็เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

ถาม คิดอย่างไรที่มีโอกาสมาขายถนนคนเดิน

ตอบ ที่รู้มาเพื่อนมาขาย เพื่อนชวนมา เพื่อนบอกว่ารายได้ดีงานเขียนเหมือนกันในวันหยุด และอีกอย่างเชียงใหม่เป็นเมืองท่องเที่ยว ฝรั่งเศส และอันที่ลุดก็คือกู๊ดเฮออยู่บ่อสร้าง ต้องรอให้เป็นเข้าไปหา อันนี้คือถ้าเฮมาเสนอชื่อเป็นเอง เป็นบ่อเพิ่มอะหยงนัก ราคาไม่ผ่านคนกลาง และอีกอย่างหนึ่งเฮมีรายได้ ได้ดางค์นัก บางคนต้องการเพิ่ม เพินเพิ่มเติม เราสามารถคุยกับพ่อค้าได้โดยตรง ไม่ผ่านพ่อค้าคนกลาง ราคาอย่างฝรั่งถ้าไม่ชอบแสงก็สามารถลดได้ อย่างคนไทย 100 ฝรั่ง 200 - 300 ราคาเดียวกัน ลดราคาได้ราคาเดียวกัน มาเขียนก็ได้ราคาต้นทุนได้เงินเพิ่ม ได้กำไรนิดหน่อย

ถาม คิดว่าถนนคนเดินมีผลต่อการดำเนินชีวิตอย่างไร

ตอบ หลังจากมาร่วม ชีวิตดีขึ้นหนัก ลูกชายบางที่อยากได้นั้นได้นี้ แบบเรียน อุปกรณ์การเรียน ต้องมี ขายของแบบนี้ไม่ขัดสน ซื้อมันได้ เมื่อก่อนเคยเช่าบ้าน ก็ผ่อนบ้าน ลูกได้เรียนหนังสือ การกินดีขึ้น ไม่ขัดสนเหมือนเมื่อก่อน ตะกอนแบบว่าแฟนเคยทำงานไฟฟ้า(เป็นลูกจ้าง: ผู้เขียน) เศรษฐกิจไม่ดีเขาจะคัดออกเลขมาวาดรูป ปีว่าดีขึ้นนัก ถนนคนเดินดี บางที่งานเขียน คนกรุงเทพฯ ครอบครัวยุคนี้ และไนท์บาร์ซ่าที่อื่นเขาก็มาติดต่อที่นี่ บางที่ถนนคนเดินลำพูนก็มาติดต่อ เขาพาไปขาย รู้สึกว่าอาทิตย์ๆ หนึ่งจะได้ขายได้ดี โดยเฉพาะคนทีู่้ (ผู้: ผู้เขียน) จุคว่าเฮอยู่ที่นี่แล้ว และอีกอย่างราคานี้ไม่แพง ถ้าเป็นร้านอาจจะแพง เพราะมีราคาเช่าที่ และนี่เฮวางแบกับดินราคาอาจบ่อแพง แต่ละคนก็อยากให้มีต่อ บางที่เมื่อก่อนหน้าไนท์บาร์ซ่ามีป้ายบอกว่ามีอะไรบ้างแต่ละอาทิตย์ เดียวนี้ไม่เห็นมีแล้วนี่กว่าเขาจะเลิกโครงการ แมค้างนี้กว่าไม่มีต่อ ถ้าจะปิดก็ให้บอกล่วงหน้าจะได้ไม่ต้องเตรียมงาน แต่ก็อยากให้มีต่อไป

ถาม มาขายของถนนคนเดินสุขภาพเป็นอย่างไรบ้าง

ตอบ คิดว่าเป็นอะหัง(ไม่เป็นไร: ผู้เขียน)นักเพราะขายวันอาทิตย์วันเดียว วันอื่นก็เขียน เหมือนอยู่กลับบ้าน คิดว่าไม่เป็นไร ได้ความรู้รอบตัว ไม่ใช่แม่ค้าอาชีพ เขียนงานแล้วเอามาขาย ได้รู้จักหน้าตาแม่ค้าทั่วไป มาเจอคนนั้น ความคิดไม่แคบ

ถาม สุขภาพร่างกาย เป็นไงบ้าง

ตอบ เกี่ยวกับสุขภาพ กินข้าวปกติ อยู่บ้านออกกำลังกาย ทำงานอยู่กับบ้าน ตอนเย็นออกกำลังกาย ก็มีดีแบบมีต้นบ้างกับลูก สบายดี

ถาม มานั่งขายของที่ถนนคนเดินมีผลต่อสุขภาพหรือไม่

ตอบ มีน้อยๆ เพลีย เป็นบางช่วง แต่ถ้ากลับไปพักผ่อนหลับตามปกติ ไม่คิดวันจันทร์ซดเซย หรือนอนจันทร์บ่ายงีบ ความเครียดไม่มี ยิ้มแย้มแจ่มใส ส่วนมากไม่เครียด ซ้ำจะดี เรามีรายได้ การเงินดี การกินดี สุขภาพจิตใจดีขึ้น

ถาม การได้มาขายงานเขียนของตนเองที่นี่ยังไงบ้าง

ตอบ คิดว่าดี เป็นงานเผยแพร่ เรามีผลงานด้านนี้อยู่แล้ว ฝีมือด้านนี้อยู่แล้วเขาก็เอามาขาย เคยเจอที่ร้านก่อสร้าง รวมต้นทุนเบ็ดเสร็จประมาณ 200 บาท แต่เขาคิดราคา 700-800 บาท รู้สึกว่าเป็นจะกินกำไรหนักไป แต่ก็เข้าใจเป็นการค้าของเป็น แต่ก็เอาเปรียบผู้บริโภคไปน้อย บางทีคนเฒ่าคนแก่ ที่เป็นมาเดินเป็นบ่อมีสตางค์ เป็นม้วนกระดาษห่อเงินแซ่ๆ บางทีขาดทุนก็มี ถ้าเป็นอยากได้แบบนี้ๆ ขายใครได้บ้างบ้าน ถ้าคิดต้นทุนถ้าค่าสี 50 ค่าตี 50 บางที 100 ก็ปล่อย บางทีค่าเขียนก็ไม่ได้ แต่ขอมาจุดนี้แต่ก็ได้กำไรจุดอื่น ขายอยากได้แบบนี้ๆ ก็ปล่อย บางทีฝรั่งมาเห็น บอกว่า 150 บาท เป็นเอา 3 รูป บอกว่า 450 บาท แต่เป็นให้ 500 ไปเลย แต่ยอมรับว่าของพี่ตอนเย็นจะไม่ค่อยมีละ อาทิตย์แล้วฝรั่งมาซื้อคนละ 3-5-10 รูป

ถาม สถานที่ขายพีได้มายังไง

ตอบ สถานที่ขายขายให้มาขายหน้าร้านได้ทุกอาทิตย์เพียงแต่ให้ทำความสะอาดให้หน้าร้าน เมื่อก่อนขายหน้าวัด แต่ก่อนเปิด 9 โมง ช่วงหลังเปิดบ่ายโมง เทียง พี่มาแล้วมีคนมาวางขายก่อนที่วางก่อนหน้านั้น 3-4 เดือน เขาบอฮือพี่วาง เจ้าของร้านเป็นไปซื้อกับข้าวแล้วเป็นเห็นแล้วเป็นจวนพี่มาวาง พี่ไม่อยากจะยอมรับว่ามีที่กันเยอะ พอได้ขายนี้แหละได้วางก่อนไม่ได้เข้ากลุ่ม เคยจัดซื้อ ระยะเวลาไม่เห็นสนใจ แต่กลุ่มโน้นจะมีอยู่ แต่ระหว่างชอย 5 -6 เป็นก็อยู่เรื่อยๆ

ถาม เมื่อก่อนพี่ทำงานอะไร แล้วพี่วาดรูปได้อย่างไร

ตอบ แต่ก่อนทำงานอำเภอ ช่วยที่ดิน นส.3 อยู่เชียงราย อ้ายดกงาน เลขทำงานบ่อสร้างเป็นเลิกจ้างฝรั่งมาแฉ้วนัก เลขหัดเขียน ใหม่ๆ ก็ไม่เป็น ก้อยหัดไป เอาเข้าๆ มันก็เป็นไป เปลี่ยนสีไป เป็นลูกจ้างชั่วคราวไปกลับเชียงใหม่ เชียงราย ไม่ได้ประจำความก้าวหน้าไม่มี อ้ายฮือลาออก อยู่กับอ้ายได้ สองปี มีบ้านหลังหนึ่ง มีที่เชียงรายอีก 6 ไร่ อาศัยขยัน ส่วนใหญ่แฟนเขียน และพี่ก็เขียนด้วย คอกกล้วยไม้ขายดี คือเขียนมาตรงตามตลาด ส่วนมากฝรั่งสามารถสั่งได้ว่าอยากได้งานแบบไหนอาจจะให้เบอร์โทรบ้านก็ไปส่งที่บ้านได้ จุดนี้ม้งานตลอด มีรายได้จากจุดนี้

ถาม คิดว่าประสบความสำเร็จในชีวิตหรือยัง

ตอบ คิดว่ายังไม่ประสบผลสำเร็จในชีวิต แต่ก็ดีขึ้นหากมีถนนคนเดินมีตลอดก็ไม่แน่ บางครั้งเกิดเป็นมีเรื่อยๆ ก็อาจมีเงินเก็บ เกิดเป็นหยูคก็สามารถเปิดกิจการได้ แต่ก็อยู่ถึงก็พอเพียงพอไม่คิดอะหยั่งนัก ไม่ต้องจ้างใครนัก ไม่ต้องจ้างใครนักเงินไม่รั่วไหล ทำเองขายเอง ค่าจ้างก็อยู่ในนี้ มาขายก็ได้ฮือหน้อย ถ้าจ้างคนอื่นวาดก็ต้องให้ค่าจ้าง เช่น จ้าง 50 มาขาย 100 กำไร 50 ถ้าเขียนเองก็ได้กำไรทั้งหมด

ถาม วันหนึ่งวาดได้เท่าไร

ตอบ วันหนึ่งวาดได้ 15 รูป ช่วงกลางวันถ้าเหนื่อยก็พักได้ ช่วงบ่ายพักซัก 2-3 ชม. ตื่นมาอาบน้ำ วาดต่อ รูปละ 150-200 บาท ทำตั้งแต่เช้า-เย็น บางทีมีแบบ บางทีไม่มีแบบ (มีฝรั่งมาซื้อของ: ผู้เขียน) 200 -300 บาท พี่จะเป็นคนตัดผ้าให้แฟนอาทิตย์หน้าจะมีงานเยอะ พี่ลุยฝรั่งได้นิดหน้อย ถ้าพูดผิดฝรั่งก็สอนเขา ๆ กล้า อยู่กับเขาที่บ้านไม่ได้ปะใครมานี้มางครั้งเขาฮือผิดฝรั่งก็สอนฝรั่งก็อยากคุยภาษาไทย ก็แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ฝรั่งที่มาก็ฮือบ่เหมือนกันภาษาท้องถิ่นเขา บางทีฮือต่อรองราคา แต่ฮือราคา พอขายได้ อยู่บ้านเขาได้ภาษาบ้าง ส่วนมากช่วงนี้ร้อน ตอนนี

แฟนเขียนอยู่ที่บ้านจะมาส่งตอนเย็น เมื่อก่อนวาคที่นี่ แครร็อน จะมาส่งตอนเย็น เมื่อวันจะ
ได้ขายเรื่อยๆ ตัวเล็กแม่ค้ำน้อย บางที่ฝนตก บางที่ตอนเย็นรูปก็หมดแล้ว อาทิตย์ก่อน คี
น้อย 3-8-7 บางที่ซื้อ 10 ไม่ต่อ แต่พี่ก็แถมให้ 1 รูป บางที่เจอกับเพื่อนมาซื้อ เมื่อก่อน
ขายสูงหน่อยร้านอื่นขายถูกเลขต้องลดราคาลง แต่งานวาคแต่ละที่ไม่เหมือนกันรายละเอียด
การเก็บรายละเอียดบางที่ฝรั่งเข้าใจ บางที่ขาย 100 เดียว ไม่เก็บรายละเอียด เป็นงานฝีมือคุณภาพ
งานไม่เหมือนกัน ไม่งามเท่าไร สิ่ที่ผสมอะคริลิก เวลาเป็นไปไม่มีปัญหาเรื่องแตก คุณภาพดีน้อย
เป็นเลขมาเอาเป็นประจำ บางที่ฝรั่งกลับไปได้เดือน สองเดือนก็กลับมา สั่งต่อ

ถาม มีการติดต่อกับขายกับฝรั่งไหม

ตอบ อาทิตย์แล้วมีคนแรกที่ติดต่อเป็นทางการ อยู่ฮอว์แลนด์ คือเป็นมาซื้อตอนเช้า เสาะหารูป
งามๆ ตอนเย็นให้มาเลือกอีก แต่ที่มีอยู่เขาไม่ค่อยชอบ เขาชอบแบบนั้นแบบนี้ เขียนมาให้ได้
ก็ เพราะฝรั่งมาเที่ยวเป็นเดือนก็สามารถวาดรูปส่งตามที่อยู่ได้ และเคยมีคนเอารูปพี่ไปลอง
ขายตลาดบ้านเขาก่อน เขาบอกว่าฮอว์แลนด์ขายได้อยู่แล้วพี่สองราคาให้ 200 ฝรั่งบอก
เอาไปขายที่บ้าน 1,200 ที่แรกราคาไม่เข้าซี่ แต่ถ้าเป็นลูกค้าตลอดก็จะเน้นคุณภาพงานให้
เป็น วันหลังเป็นขายดีให้มาเอาอีก บางที่มาซื้อไปเยอะพี่บอก 1,300 เข้าให้ 1,500 เขาพอใจ
(มีเด็กชาวเขามาขอซื้อรูป ปรกติขาย 150 แต่ก็ลดให้พี่เอนดูเป็น: ผู้เขียน) คือก็คนไทยเหมือนกัน
คงบ่เอาไปขายซื้อไปติดบ้าน เมื่อก่อนเคยวาดกะเหรี่ยงคอยาว ไม่ว่ารายละเอียดหนัก ซ้ำ
เพิ่มคุณภาพ รูปวิว รูปคน ตลาดน้ำ ข่อยยั้งซ่า กำลั้งเขียนตลาดน้ำ งานฝีมือต้องใช้เวลา ปกติ
วันจันทร์-เสาร์ วันปรกติมาขายแถว ถนนในบาร์ซ่าเป็นบางวัน คีนหนึ่ง 3 ชม. บางที่ขายได้
3-4 รูป ได้ 700-800 บาท ไม่ต้องเสียค่าเช่า มาขายเฉยๆ ถนนคนเดินกิจกรรมลดลง เงินลดลง
หรือ แต่แม่ค้ำยังเหมือนเดิม แต่ไม่ค่อยเห็นป้ายติด บางที่ก็ ซังใจมา แม่ค้ำ งงๆ เพราะงาน
โฆษณาวิทยุก็ไม่ประชาสัมพันธ์แล้ว คนมาแ้วก็ไมรู้แล้ว คนไมรู้ก็ไม่รู้ บางที่แม่ค้ำต้องให้
เบอร์โทรกันไว้ เพราะพี่อยู่รอบนอก ต้องอาศัยแม่ค้ำในเมือง

ถาม รายได้พี่เป็นอย่างไรบ้าง

ตอบ จุดนี้ขายได้ดีกว่า จุดอื่นต้องไปเช่า อาทิตย์ค้าสุดขาย ได้ 3-4 พัน สูงสุด 15000-16000 บาท
พี่พอใจรายได้นี้นัก

ถาม รู้สึกอย่างไรที่ได้มาขายในถนนคนเดินและสามารถขายภาพวาดได้

ตอบ รู้สึกภูมิใจตัวเอง ไม่ได้เรียนมาโดยตรงแต่อาศัยการฝึกฝน ฝึกคลีไปด้วย บางคนแบบ ไนท์บาร์ซ่าถามว่าเป็นงานฝีมือแล้วนำมาวางขายที่ถนนหรือ แค่มีกคนเดินผ่าน สินค้าขายได้ พอใจ วางได้ขายได้ พอใจ ไม่จำเป็นต้องเป็นร้าน เกิดเราไม่มีมาไม่รู้จะไปพึ่งใคร ต้องพึ่งตัวเอง ขายผลงานของเรา ขึ้นหัดในตัวเอง ยอมรับว่ามาขายแล้วมีความสุข ขายได้ทำบุญ เมื่อก่อน เคยไปทอดผ้าที่บ้าน เงินไม่มากแต่ก็มีความสุข ได้เงิน

ถาม ขายคิดอะไรหรือเปล่าที่มาวางขายหน้าร้าน

ตอบ ขายมีน้ำใจ แบ่งกรอบรูปให้จนไม่มีที่จะแขวน ไปฝึกการใส่กรอบรูปจากศูนย์หัตถกรรม เคียวนี้ก็สามารถเคลือบวิทยาศาสตร์ได้ ทำอยู่กับบ้านงานพอมีทำได้เรื่อยๆ ใ้ประกาศ 350 บาท คัดทุน 200 กำไร 150 ทำประมาณ 1 ชม. อาศัยประหยัด ขายได้งาน ค่าแรงคิดอยู่ในนี้ ผ้ามี ม้วนเล็ก ม้วนใหญ่ แต่คิดต้นทุนแล้วผ้าเมตรไม่ถึง 20 บาท

ถาม มาขายมีปัญหาอุปสรรคอะไรบ้าง

ตอบ ไฟแสงสว่างน้อย ความสะอาดช่วยกันดูแล ไฟเมื่อก่อนเจ้าของร้านเปิดให้ เคียวนี้ไม่เปิด ไป คิดต่อวัดแล้ว ติดต่อกันคนอื่นดวง 40 บาท จะขอต่อจากป่าที่ขายข้างๆ

ถาม ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวเป็นอย่างไรบ้าง

ตอบ ทำเป็นครอบครัว ลูกทำกระบอกลีใส่รูปมาขาย ช่วงนี้ไปเล่นกีฬาให้เทศบาลเด็ก อายุ 10-12 ปี แกชอบเล่นกีฬา ว่างๆ หักวาดรูปกับพ่อ พี่ก็ได้ลูก ล้างถ้วย ถูบ้าน กวาดบ้าน จ่ายตลาด เพราะมาขายอย่างนี้ไม่มีคนดูแลบ้าน ใหม่ ๆ ล้างจานด้วยแตกเยอะแต่ก็ไม่ดูแล ถ้าเขาจะไม่ ทำ ค่อยๆ แก่ ค่อยเป็นค่อยไป

ถาม คิดว่าไม่ชอบอะไรในถนนคนเดิน

ตอบ อยากให้โฆษณาสักหน่อยว่าถนนคนเดินยังมีอยู่ แต่คนที่มาแล้วก็เป็นคนเก่า ลูกค้าใหม่ๆ ไม่รู้ แต่ถนนคนเดินเชียงใหม่ เป็นที่รู้จักกัน ลูกค้ากรุงเทพมาไม่มีจะเสียดความรู้สึกรู้สึก คนกรุงเทพ ตั้งใจจะมาแล้วถนนคนเดินโดยเฉพาะเพราะสินค้าราคาถูก แล้วมีให้เลือกทุกอย่าง เสื้อผ้า อาหาร ของที่ระลึก เยอะมีทุกอย่างให้เลือก

ถาม ถูกเลขมาถนนคนเดินหรือไม่ เป็นอย่างไรบ้าง

ตอบ ถูกๆ เคยมา ปิคเทอมมาช่วย เปิดเทอมมาไม่ได้วันจันทร์ต้องไป รร. อาจมาช่วยอื่นๆ มากลับ ถ้าไม่มาก็รับงานทางบ้านให้ แกอายุ 11 ปี เป็นตัวของตัวเองแล้ว (ฝรั่งเข้ามาซื้อของ)

ถาม ถนนคนเดินทำให้มีชื่อเสียงหรือไม่

ตอบ ถนนคนเดินทำให้มีชื่อเสียงเพิ่มขึ้น เวลาว่างถนนคนเดินหัวหน้าเทศบาลให้มาขายทุก อาทิตย์ งานเขียนมี Nicname ฝรั่งชอบกว่าตะกอน

ถาม ที่มองในเรื่องของ ภาพลักษณ์ บุคลิกภาพ การแต่งตัวเป็นอย่างไรบ้าง

ตอบ พัฒนาขึ้น ภาษาดีขึ้น เงินได้ขึ้น เน้นเอกลักษณ์การแต่งตัวสบายๆ เพราะขายงานศิลปะ ภาษา บางทีก็ดูก่อนว่าเป็นคนกรุงเทพฯ ฝรั่ง คนเมือง ถ้าเป็นคนไทย อยู่เมืองไว้ก่อน เป็นเอกลักษณ์ ทางเหนือ คนกรุงเทพฯ บางที่ไม่เข้าใจ

ถาม มาขายที่นี่มีเงินเก็บหรือไม่ แล้วจัดการอย่างไร

ตอบ พอมีย่าง แบ่งเป็น 3 ส่วน 1. เงินลงทุน 2. เงินค่าแรง 3. เงินเก็บ

1. เงินลงทุน วันจันทร์ทำบัญชีขายของได้เท่าไร ผลิตได้เท่าไร ลงของเท่าไร
2. ค่าแรง ค่ากินประจำวัน ค่าอุปกรณ์การเรียนลูก ค่าใช้จ่ายลูก
3. ค่าเก็บ ที่เหลือเก็บ

ถาม แล้วตอนนี้มีหนี้สินหรือไม่

ตอบ ตอนนี้ผ่อนมอเตอร์ไซค์ 1 คัน เดือนๆ หนึ่ง ส่งเดือนละ 3,000 บาท ผ่อน 1 ปี ถ้ามีเยอะก็ให้ มาก มีเช็คเงินสำรองยามฉุกเฉิน

ถาม พี่มาทำงานได้อย่างไร และดูแลครอบครัวอย่างไร

ตอบ ที่ทำงานไม่เหมือนพี่น้อง แหวกแนว ตอนแรกงานเขียนใหม่ๆ ไม่เคยทำ ไปเขียนงานที่บ้าน เอาไปเขียนที่ไหนก็ได้มีอิสระ มีเวลาให้ครอบครัวเป็นแม่บ้านด้วย เสื้อผ้า กับข้าว ดูแลเรื่อง ในบ้านทำงานเขียนด้วย แต่งานหลักแฟนทำ ผู้หญิงจะทำเหมือนเมื่อก่อนไม่ได้ อยู่บ้านรอแต่สามีมาเลี้ยงไม่ได้ รายจ่ายหนัก ตื่นขึ้นมาก็เป็นเงิน ค่ากับข้าว เงินไปโรงเรียนของลูก ถ้าปัญหา เงินไม่พอใช้ ปัญหาครอบครัวก็จะตามมา เรื่องเงินเรื่องทอง เรื่องระหองระแหง ที่นี้พี่มาขายเงินคืออยู่ไม่ขัดสน ครอบครัวมีความสุข ไม่มีข้อขัดแย้งกัน มีปัญหาที่ปรึกษากัน สุขภาพจิตดี

อะหังก็จะมีขึ้น การกินดี สุขภาพดีมีเวลาซื้อของบำรุงร่างกาย มีเงินให้พ่อแม่ พ่อแม่ไม่
 ขัดสนแต่เป็นน้ำใจลูกพ่อแม่มีมาลูกแต่ละคนก็ให้ แต่ว่าเงินสำหรับให้เราให้เป็นร้อยก็เหมือน
 กับเงินหมื่นเงินแสนเป็นน้ำใจ ด้านจิตใจเป็นอาจมีเงินหมื่นเป็นแสนแต่เงินเฮร้อยเดียว อย่าง
 น้อยพ่อแม่ต้องคิดว่าลูกเราไม่ขัดสน อันไม่มีเงินช่วยเหลือพ่อแม่สบายใจด้วย นี่สำคัญที่สุด
 ที่ให้ตั้ง 2 ฝ่าย พ่อแม่ทั้ง 2 ฝ่ายไม่ขัดสน ทั้งฝ่ายแฟนและฝ่ายที่ที่บ้านมีช่างเขียนช่วยเขียนถ้า
 ทำไม่ทันจริงๆ ให้เป็นช่วย ถ้าไรได้น้อย เอาลูกค้าไว้ก่อน ไม่ให้เป็นเสีย ถ้าเป็นมาเป็นสิ่ง
 แบบนั้นแล้วเป็นต้องได้ งานศิลปะใครว่าสบาย บางครั้งต้องรับผิดชอบนัก ขายศิลปะต้อง
 ตรงเวลาบางทีทำสี่แบบนั้น สัทธิรรมชาติ สีแบบไหน ส่วนมากพี่จะเป็นกันเอง จุดแรก บาง
 คนไม่กล้าดูสินค้า ฝรั่งดูงานเขียนจะดูบสิดู บางคนคนไทยคิดว่า เป็นภาพวาดกระดาษที่ผลิต
 จากโรงงาน นี่เป็นภาพสีบนพื้นผ้า ละอ่อนที่อยู่บ่อสร้าง แฟนเคยสอนแต่ไม่ค่อยชอบ แต่ละ
 อ่อนใกล้ๆ บ้านมาฝึก บางทีสอนพี่ เขียนภาพอันเล็กๆ ก็ได้ราคา

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright© by Chiang Mai University
 All rights reserved

คนที่ 3 สัมภาษณ์นวดแผนไทย

วันที่ สัมภาษณ์	11 พฤษภาคม พ.ศ. 2546
เพศ	หญิง
ปัจจุบันอายุ	52 ปี (ปีเต็ม)
สถานภาพสมรส	หม้าย
ระดับการศึกษา	ปริญญาตรี
จำนวนบุตรมีชีวิตอยู่	1 คน
จำนวนสมาชิกในครอบครัว	2 คน
สถานภาพในครอบครัว	หัวหน้าครอบครัว
อาชีพหลัก	นวดแผนไทย
อาชีพเสริม	นวดบริเวณถนนคนเดิน

ถาม โครงการถนนคนเดินเป็นอย่างไรบ้าง

ตอบ ถนนคนเดินเป็นโครงการที่สร้างงานระดับรากหญ้า เป็นภาพรวมเชิงใหม่ ของประเทศ ชอบอากาศ คนยิ้มแย้ม สินค้าไม่แพงเกินไป ถนนคนเดินสถานที่ไม่เหมือนตลาด มีสถานที่ น่าสนใจ คนมาเที่ยวทุกมุมโลก คนที่มานวด ทุกคนชอบถนนคนเดินมาก รวมทุกอย่าง ด้าน เศรษฐกิจ หลังจากฟองสบู่แตก คนแย่มาก ทางจิตใจสภาพจิตใจ เศรษฐกิจไม่รู้ปรับเปลี่ยน ใดๆ ที่อีกคนหนึ่งที่มีสภาพอย่างนั้น สภาพจิตใจแย่มาก เศรษฐกิจไม่รู้ปรับเปลี่ยนไปทาง ไหน ปีไหนคนหนึ่งละที่เป็นอยู่ในลักษณะนั้น

ถาม มาประกอบการที่ถนนคนเดินชีวิตเปลี่ยนแปลงอย่างไรบ้าง

ตอบ พอมาทำที่ถนนคนเดินรู้สึกชีวิตดีขึ้น สามารถที่จะยืนหยัดในเศรษฐกิจแบบนี้ และมองเห็น ช่องทางที่จะทำอย่างใดกับชีวิตของเขา อาชีพของเขาที่จะดำเนินต่อไปนี้ มีช่องทางที่จะ ก้าวไปแสมหลายๆ ชั้น ขอขอบคุณถนนคนเดิน ถ้าไม่มีถนนคนเดินครอบครัวที่จะแย่มาก กับลูก ปีก่อนมีที่ที่แล้วเป็นปีที่เลวร้ายสำหรับพี่ที่สุดเลย พอมาปีที่แล้ว กุมภาพันธ์ อาทิตย์ที่ 3 มาทำที่นี่ ปรากฏว่าเราสามารถที่จะยึดอาชีพในอนาคตได้ สามารถขยายงานของเราช่วยเหลือ คนรอบข้างได้เยอะมาก ทุกวันนี้ วันอาทิตย์นี้จะบ่อนี้ก็ถึงว่าเราจะได้อะไรจากถนนคนเดินแต่ คนมาช่วยทำงานเปิดได้มีเงิน กลับไปเลี้ยงลูกเลี้ยงเต้าเป็นค่ากับข้าว ค่าสิ่งจำเป็นในชีวิต พี่พอใจ สำหรับที่เพียงพอแล้ว พี่ทำมาหลายงานแล้ว แต่ไม่มีความสุขทำงานนี้ เพราะงานตอนนี้ใช้

เวลานี้ ได้พอกู้มค่า ไม่เครียด เป็นสิ่งที่กว้างออกไป ได้พบปะคน เป็นได้ให้ข้อคิด และเป็นได้วิเคราะห์ สิ่งที่เราไปจะนำเอาเป็นแนวทางมาปรับปรุงอาชีพให้ดี เพราะคิดว่าจะได้ได้ทำที่ถนนคนเดินตลอดไป เพราะถนนคนเดินจะต้องมีวันเปลี่ยนแปลงหรือต้องย้ายไปที่อื่น เราอาจจะไม่ได้ทำตรงนี้ แต่ต้องปรับตัวเอง เมื่อไม่มีถนนคนเดินแล้วเราจะทำอะไรต่อไป แต่เมื่อมีถนนคนเดินมันเป็นพื้นฐานอาชีพของเรา ในวันข้างหน้าไม่มีถนนคนเดินเราสามารถใช้ความรู้ของเรา ความสามารถของเราที่มีอยู่ตรงนี้ ที่จะก้าวออกไป ขยายงานให้ใหญ่กว่านี้ มีคนยอมรับ ในช่วงหนึ่งปีเท่านั้น เริ่มมาจากเก้าอี้ตัวเดียว ตอนนี้ที่มีร้าน 2 ร้าน มีคนมาทำกับเราเยอะมาก มีเด็กที่ตกงาน ไม่มีงานทำ การนวดเท้าไม่ใช่ทุนมาก ใช้ทุนตอนเริ่มแรก ระยะเวลาจะอึดตัว (ทุนไม่เพิ่ม) ไม่ต้องซื้ออะไรเพิ่ม ขยายสถานที่เอา

ถาม พี่ขยายที่นวดได้เพราะอะไร

ตอบ ขยายสถานที่ได้เพราะใจสู้ เพราะว่าเราเข้าไม่ได้อายุมากแล้ว เราจะทำงานอีก 4-5 ปี ก็จะหยุด เพราะเราทำงานมามากแล้วเราเหนื่อย

ถาม พี่คาดหวังอะไรจากโครงการถนนคนเดิน

ตอบ ตรงนี้เป็นพื้นฐานที่จะทำให้เราอยู่ตัวในอนาคตเพราะมีสินค้า ที่มีสินค้าเป็นครีมนวดเท้า นวดตัวที่เราปรองเอง เป็นจุดขายเราด้วย ในร้านเรา ลูกค้าชอบมาก ลูกค้าจะตามกลิ่นถือว่าเราประสบความสำเร็จระดับหนึ่ง เรามีขายด้วย สมุนไพร ครีมนวดตัว นวดเท้า แต่ไม่ทำขายให้ เกอร์อ ดิด E-mail ด้วย เพราะ นักเรียนที่ฝึกนวดมีชาวต่างชาติมาเรียนกับเรา และซื้อครีมติดมือไปด้วย หวังว่าในอนาคตเขาจะซื้อทาง E-mail ค่อยๆ ขยายไปที่ละนิดๆ นักเรียนมาเรื่อยๆ เปิดโอกาสให้เขามองเห็นธุรกิจ ถนนคนเดินทำให้เรามีความหวังที่จะขึ้นอยู่กับขาของเราเอง มีพลังที่จะช่วยเหลือคนอื่นได้มากขึ้น คนที่มานวดมาจากที่ต่างๆ เช่น แม่ริม แม่แตง หางดง คอยสะเก็ด สันกำแพง มาช่วยนวด ซึ่งตรงนี้เราภูมิใจที่ได้ขยายไปมาก คนส่วนมากที่ไม่ประสบความสำเร็จเพราะความท้อแท้ ไม่สู้งาน ไม่สู้แดดไม่สู้ฝน ไม่สู้กับอุปสรรค ทำให้เป็นธรรมชาติ ถึงวันอาทิตย์ ฝนจะตกฟ้าจะร้อง มาช่วยกัน ทำให้ถนนคนเดินมีสีสัน ทำให้มีชีวิตชีวา ทำให้คนเป็นมาเห็นเป็นจะได้เอไปอู้อเอาไปเล่าขาน อู้อมาเชียงใหม่มีอะไรดีๆ จะสะสมปากต่อปาก

ถาม พี่คิดว่า การประกอบอาชีพตรงนี้ประสบความสำเร็จหรือยัง

ตอบ สำหรับพี่ประสบความสำเร็จในชีวิตขั้นหนึ่ง คือ สามารถที่จะยืนอยู่บนขาของตัวเองได้ และสามารถที่จะช่วยเหลือคนอื่นได้แล้ว บนถนนคนเดินอะไรก็ได้ขายหมด นำฟางข้าวมามัดเป็นหุ่นฟางตัวเล็กๆ ดูแล้วไม่น่าขายได้แต่ก็ขายได้ เด็กที่จบใหม่ เขาก็จะมาใช้ความสามารถของเขา ไม่ว่าจะเป็นการวาดรูป การประดิษฐ์ของเล็กๆ น้อยๆ ซึ่งเป็น ไอเดียของเขายบางคน ทดลองขาย ขายได้ เขาก็จะมีกำลังใจที่จะทำมากขึ้น มีความเชื่อมั่น ถนนคนเดิน ได้ให้ความเชื่อมั่น นักขายรุ่นใหม่ สำหรับพี่เชื่อมั่นเพิ่มมากขึ้น เห็นเด็กรุ่นใหม่ อาชีพอะไรทำให้เขา ยืนหยัดในอนาคต ทำให้เขาเติบโต แข็งแรงในสังคม ไม่ใช่เขาท้อ อยากให้คนเชียงใหม่มาเดินดูว่าเขามีอะไรกัน และหลายๆ คนไม่ยอมกลับบ้านมาดูเพราะว่าสภาพเศรษฐกิจโดยรวม รัฐบาลที่ขึ้นมามีมาช่วยประชาชนทุกคนต้องสำนึก เพราะว่าตั้งแต่ไหนแต่ไร รัฐบาลไทยจะไม่เห็นความสำคัญของคนถึงขนาดนี้ แต่ว่าตอนนี้ เป็นวิกฤตทุกคนต้องช่วยกัน คนในประเทศโดยเฉพาะคนในเชียงใหม่ จะต้องมองเห็นความสำคัญของตัวเองมีไหม ควรจะเอาความสามารถของตัวเองขึ้นมาเป็นรายได้ ไม่ควรเก็บมาไว้กับตัว กับบ้าน คิดดูน้ำพริกแดงยังขายได้ เพียงแต่ว่าเปลี่ยนจากห่อพลาสติกมาเป็นขวด แล้วใส่ตรา ใส่ชื่อเสียเป็นที่รู้จักแล้วก็ขายได้ถึงแม้ว่าตอนนี้จะเจียบๆ และภายในความเจียบนั้นมันก็มีความก้าวหน้าไปเรื่อยๆ เหมือนกับมันฝรั่งบ่ม มันฝักตัวเองมันพร้อมที่จะก้าวไป เมื่อถึงเวลา เมื่อถึงโอกาส

ถาม โครงการถนนคนเดินทำให้ฐานะความเป็นอยู่เปลี่ยนแปลงอย่างไร

ตอบ ฐานะความเป็นอยู่เปลี่ยนแปลงไปดีขึ้น มั่นใจ มีรายได้เพิ่มขึ้น สุขภาพดีขึ้นก็คืออากาศ ควณพิษ ที่ได้หายใจเข้าไป ในถนนคนเดินลดลง ถึงแม้จะเพียงหนึ่งวันแต่ก็มีคุณค่าดีกว่าไม่ได้รับมันเลย

ถาม สุขภาพเป็นอย่างไรบ้างที่มาประกอบการที่ถนนคนเดิน

ตอบ สำหรับพี่สุขภาพดี เรื่องแคค ลม ไม่มีผลต่อสุขภาพเพราะเป็นคนไม่ท้อกับแคค ฝน ถ้าฝนตก ก็กางจ้อง ถ้าแดดกางร่ม

ถาม สุขภาพร่างกายเป็นอย่างไรบ้าง

ตอบ ดีไม่เจ็บป่วยดูแลสุขภาพเพราะงานที่ใช้พลังกำลังต้องนวดทำต้อง ทานอาหารให้พอดี ตัวที่เอาใจใส่ต่ออาหารการกิน อันไหนที่เสี่ยงก็ไม่กิน น้ำส้มสายชูไม่ควรกิน ก็ไม่กิน เพราะวัยเรามากขึ้นต้องดูแลสุขภาพส่วนตัวของเรา แล้วกินอาหารให้พอดี ไม่ให้กินล้นกินหลวม เราก็เลยไม่อ้วนเกินไป ไม่พอมเกินไป การนวด เหนื่อย เหงื่อแตกเลยแต่เป็นการบริหารร่างกายของเราเป็นการออกกำลังกาย สุขภาพจิตใจ เพราะไม่เครียดคอนทำงานเดิมเครียดหนัก คนอื่นไม่ชอบใจที่เราทำงาน ทำงานนวดจิตใจ มีการจัดการด้วยตัวของเราเอง ไม่ต้องมีใครมาสั่ง มันเป็นงานใช้จิตสำนึกของเรา เมื่อเราชอบอย่างใด เราก็ปฏิบัติกับคนอื่นอย่างนั้น คือ เอาตัวของเราเป็นตัววัด เมื่อเราไม่ชอบอะไร เราก็อย่าทำกับคนอื่นอย่างนั้น เราก็จะมีความสุข

ถาม ภาพลักษณ์ บุคลิกลักษณะเปลี่ยนแปลงอย่างไร

ตอบ ภาพลักษณ์เปลี่ยนไป การแต่งกายแต่งตัวคนเมือง คนเชียงใหม่นิยมใช้สินค้าพื้นเมืองมากขึ้น คนต่างถิ่นอีก ฝรั่งเศสชอบมากชอบผ้าไทย ผ้าไทย ซึ่งคนไทยเราควรเปลี่ยน ควรหันมาใช้ของไทย ของไทยคู่มือเอกลักษณ์ มีความเป็นคนเมืองๆ เป็นเสน่ห์ๆ ถ้าง่ายๆ ก็กางเกง ชัน

ถาม ศิลปะวัฒนธรรม ในถนนคนเดินเป็นอย่างไรบ้าง

ตอบ ได้ยินเสียงระฆังชอชิง ม่วนใจว่านี่คือบ้านของเรา บ้านอื่นไม่มี บ้านคนอื่นไม่มีเกี่ยวกับระฆังชอชิง บ่อมีเสียงที่เป็นเอกลักษณ์คนเมืองแบบนี้ ฟังแล้วเย็นใจ ชุ่มใจ

ถาม การที่มานวดทำให้เป็นที่รู้จักของคนทั่วไปอย่างไรบ้าง

ตอบ เป็นที่รู้จักเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะยานวดเป็นที่รู้จัก สมุนไพรล้านนาเป็นจุดขาย ถึงแม้จะซักผ้ายากก็ไม่หวั่น เพราะเป็นวาสนา+ขมิ้น+สมุนไพร ต้องใช้น้ำร้อนซักผ้าแต่ก็ไม่ท้อใจทำไมต้องทำงานหนักกว่าคนอื่น เพราะว่าใช้ชื่อสมุนไพรล้านนาแล้วใช้ครีมอื่นมาใส่ลูกค้าจะค่าไม่ใช่นะ เสน่ห์ของเราหรือจุดขายของเรา ลูกค้าที่พกซำคำเจียว เป็นหายด้วยครีมของเรามันน่าภูมิใจ การนวดแล้วแต่เป็นจะให้คิดว่าจะนวดตรงไหน ทั้งตัว ฝ่าเท้า แต่ 20 นาที 49 บาท เป็นราคาที่คิดว่ามันคุ้มความก้าวหน้า เลข 9 เป็นตัวทำให้ก้าวไปข้างหน้า ตอนนี้เริ่มมีชื่อเสียงไม่ใช่เท่านั้น คนต่างจังหวัด บัญชีเป็นไปใช้ที่ไหน เวลามาถนนท่าแพจะถามเลยว่ามีครีมขายไหม แล้วซื้อไปเลย คนต่างชาติ ก็เหมือนกันเวลาเป็นมานวดที่เราเนี่ย เป็นรู้สึกอย่างนี้ๆ นะ เป็นจะซื้อติดไปบ้านนี่ก็คือความภูมิใจ สินค้าของเราเป็นที่ชื่นชอบลูกค้า

ถาม ความรู้สึกที่นวดที่ถนนคนเดินกับที่ร้านเป็นอย่างไร

ตอบ นวดที่บ้านกับนวดที่ถนนคนเดินต่างกัน ถนนคนเดินเป็นที่จะทำให้เราเป็นที่รู้จักกับคนทั่วไป ลูกค้าน่าจะมากจะรู้จักเราที่นี่แล้วค่อยไปที่บ้าน เป็นประทับใจเราหลายๆ อย่าง สิ่งที่จะต้องทำ พัฒนาร้านก็เยอะ ทุกคนจะต้องอยู่ด้วยคุณภาพที่นี่เน้นความสะอาด น่าเชื่อ สำลึเช่นน้ำยา เคตตอล ทำความสะอาดทำลูกค้ำ จนสะอาดดีแล้วจึงจะนวด ถ้าไม่สะอาดตึงบ่นวด สำลึจะเสี่ยงช้ำกั้อัน ตึงบ่นสนใจ ป้องกันเรา รักษาเป็นนี่คือสิ่งที่ควรจะทำ เวลาเป็นจะประทับใจ เศรษฐกิจดี สุขภาพ จิตดี เพราะมีงานทำทุกอาทิตย์

ถาม สถานที่นวดเป็นอย่างไรบ้าง

ตอบ สถานที่ไม่มีปัญหา ลงตัวแล้ว ตอนนี้มาขอ นวดหน้าร้านเป็นๆ อนุญาต เป็นมีเมตตาไม่คิดค่า ะไรสักอย่าง เราก็ไม่ทำฮือร้านเขาสกปรก

ถาม พอใจรายได้ตรงนี้ไหม

ตอบ พึ่งพอใจรายได้ตรงนี้ บางอาทิตย์ได้น้อย บางอาทิตย์ได้มาก แต่เราถือว่ามีส่วนร่วมทั้งจังหวัด ถ้าบ่นมาจะทำให้ตรงนี้ว่าง สิสรรคก็หายไป รายได้แต่ละอาทิตย์ก็เท่ากับปริญญาตรี 1 คน เป็นยอดรวมของทั้งหมด ที่นวดประมาณ 8 คน หลังจากแจกผู้ร่วมงานก็เหลือ ก็ถือว่าดี ได้ เผยแพร่กับคนที่มาช่วยเหลือเรา ตรงนั้นต่างหาก ไม่ได้ถือว่าเงินที่ได้คือความสำเร็จ ทุกวันนี้ ได้ช่วยคนอื่นมีรายได้ มีงานทำก็พอใจ

ถาม มานวดตรงนี้มีเงินเก็บบ้างหรือเปล่า

ตอบ เงินเก็บ ส่วนใหญ่จะเป็นของในร้าน อุปกรณ์ในร้าน เป็นตัวเงินไม่มี ได้ขยายงานมาอีกชั้น หนึ่ง ถ้าไม่ขยายก็จะมีเงินเก็บ ส่วนใหญ่กลายเป็นของใช้ อุปกรณ์ในการใช้นวด

ถาม หนี้สินมีบ้างหรือเปล่า

ตอบ มีแต่ก็ช่วยได้เยอะ ช่วยให้เดินไปได้ แบบไม่ชะงัก ได้กระตุ้นรายได้ รายจ่ายไม่อึดอัด ได้กินข้าว นอกบ้านบ่อย เป็นคนเอาจริงเอาจังกั้งงาน อีก 5 ปีจะหยุดที่จะมีคนอื่นมาช่วยงานเราเพิ่มมากขึ้น ให้คนอื่นทำแทน แบ่งเบา

ถาม จุดที่พื้นนวดมีกันกี่คน

ตอบ นวด 10 คน เป็นเพื่อนร่วมงานเป็นลูกศิษย์ เขียนจบมาแล้วก็มาฝึกงานที่ถนนคนเดิน อยากจะ ให้รู้ว่าการนวดเป็นการสร้างเงิน เงินอยู่ที่ปลายมือเรานะ นวดก็ได้เลยอย่าอาย แต่คิดว่าเราจะ ต้องมีแผนมองไกล ไม่ควรจะไปลดถนนคนเดิน ถ้าปีจะมีผลต่อชีวิต รายได้ลด เขาก็จะไม่มี

รายได้ ขาดหายไป ไม่มีจุดที่จะทำ ที่นี้เหมือนตลาดนัด ทุกคนพร้อมใจกันมา ไม่ว่าจะฝนจะตก แดดจะออก ทำให้เกิดความหวัง (มีคนมาขอซื้อยานวด: ผู้เขียน) มีขนาดใหญ่ กิเลสตรเอาเอง ปริมาณที่จะต้องใช่ เป็นสัดส่วนที่ได้ผลมากมาย หมอทุกคนใช้แรงๆ เยอะ ต้องการผ่อนคลาย บรรเทาความปวดของเขา คนนวดปวดเมื่อย เหนื่อยเต็มเลย การนวดคืออะไร มี 2 ประเภท 1. ชาวบ้านฝีมือดี แต่รู้ภาษาไม่ได้ 2. ผู้มีความรู้ดี พูดกับชาวต่างชาติได้ แต่ฝีมือพัฒนาได้ และพวกนี้พัฒนาเร็ว เทคนิคการทำได้เร็ว ครูก็อภัยกับปริญญาตรี ทำไมมองเห็นความสำคัญของการนวด คือ เป็นศิลปะของไทย เป็นภูมิปัญญาของไทย มันมีดี มีอะไรซ่อนอยู่ในนั้น พอได้มาศึกษา รู้สึกว่า สิ่งที่เราคาดหวังไว้ถูกต้องแล้วละที่เราจะมา ค้นคว้าอีกอย่างหนึ่ง สมุนไพรของเรามันเชื่อมต่อการนวดทำ ทำให้การนวดมีคุณภาพ การที่มาทำตรงนี้เป็นการทำงานให้สมุนไพรมันไม่สูญหาย วัสดุ วัตถุดิบต่างๆ ดีเขาใช้คนที่ปลูกเป็นก็ปลูกไป เพราะได้ขายเลยปลูก แต่ถ้าไม่มีคนซื้อ ก็ไม่มีคนขายไม่มีคนปลูกก็จะสูญหาย เป็นการอนุรักษ์ อดหยิ่ง หลากๆ อย่าง ความต้องการของตลาดทำให้สินค้ามีมากขึ้น และมีการพัฒนาคุณภาพให้ดีขึ้น

ถาม มีปัญหาอุปสรรค อะไรบ้างที่มาจากที่นี่

ตอบ ปัญหาส่วนตัวก็คือ ความเจ็บไข้ได้ป่วยซึ่งพยายามจะต้องไม่ให้เป็น เพราะว่าเราจะต้องมาทำงานในวันอาทิตย์จะเป็นอะหังที่ขาดไม่ได้เลย คือถ้าจะเป็นก็ขอให้หายทันวันอาทิตย์นะ มีป่วยเป็นไข้หวัด ครั้นเนื้อครั้นตัว แต่ก็ไม่น่าเป็นนักตักที แต่ก็มาได้ทุกอาทิตย์

ถาม พี่ดูแลสุขภาพยังไงบ้าง

ตอบ เราก็ต้องป้องกัน อาหารการกินสุขภาพกาย จิต ต้องสมบูรณ์ แข็งแรง ต้องช่วยเหลือตัวเองมากๆ แข็งแรงเป็นไม่ป่วย ปีนี้เป็นหวัดลงคอน้อยเดียว ในรอบ 10 ปี ที่ผ่านมาเป็นไข้ 3 ครั้ง แล้วบ่นเป็นอะหังเลย สุขภาพจิตดี เป็นอะหังดีมีชีวิตชีวา ถ้าสมมุติว่าเป็นวัยที่ล่วงเลยวัยแล้ว ถ้าได้อยู่อย่างนี้ทำให้ชีวิตมีคุณค่า เขาบ่นต้องไปแฉ่ว คิม เล่นหอย เป็นงานใหม่เลยสำหรับ พี่ ซ้ำคิดว่าประสบความสำเร็จเร็วมาก เคยทำงานขายตรง ทำร้านขายของชำ ประสบผลสำเร็จหรือไม่อยู่ที่ใจ ทำร้านก็ประสบความสำเร็จ เจ้าของเก่าทำเป็นร้านขนาดเล็กพี่ก็ขยายร้านให้ใหญ่ขึ้น ตอนนั้นก็เลิกกิจการไปแล้ว เมื่อก่อนก็ประสบความสำเร็จบ้างเลี้ยงลูกจบการศึกษา ทำงานแล้วถือว่าประสบความสำเร็จ ได้ทำงานตรงนั้นสามารถเลี้ยงลูก ส่งลูกเรียนจนจบ นั่นคือความสำเร็จของเรา ไม่คิดว่าจะต้องรวย มีเงินเท่านั้นเท่านั้น คือความสำเร็จ มันบ่นดี ถ้าคิดว่าความรวย เป็นความสำเร็จไม่ใช่ แต่คิดว่าความสุขที่ได้รับจากการทำงาน ถ้าเรามีความสุขจากการทำงานนั่นคือความสำเร็จ ไม่ได้ยึดเป็นตัวเงิน เพราะตัวเงินมันดิ่งบ่นดี

คนที่ 4 สัมภาษณ์คนขายผลิตภัณฑ์จากไม้ไผ่ชุมชนแม่จิง

วันที่ สัมภาษณ์ 25 พฤษภาคม พ.ศ. 2546

เพศ ชาย

ปัจจุบันอายุ (45 ปี)

สถานภาพสมรส หย่า

ระดับการศึกษา ป.4

จำนวนบุตรมีชีวิตอยู่ 1 คน

จำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน

สถานภาพในครอบครัว หัวหน้าครอบครัว

อาชีพหลัก ขายของถนนคนเดิน

อาชีพเสริม -

ถาม หลังจากไปขายของถนนคนเดินคุณภาพชีวิตดีขึ้นไหม

ตอบ ดีขึ้น มีรายได้เพิ่มขึ้น บางอย่างมีประสบการณ์ขึ้นมา เพื่อนฝูง คนขายที่รู้จักกัน กล้าแสดงออกเพิ่มขึ้น เมื่อก่อนเจียบๆ ไม่ซื้อก็ขอบคุณ มีลูกล่อลูกชน ถ้าคนต่างชาติประเทศที่มีเงินไม่ต่อ แต่บางคนก็ต่อเยอะ ก็ต้องแรกราคาสูงนิดหน่อย

ถาม การดำเนินชีวิตในแต่ละวันไหม

ตอบ อู้งถึงดีขึ้น 7 วันเขามีรายได้ เขาว่างงานมาหลายเดือน เขามีรายได้

ถาม ขายได้กี่เดือน

ตอบ ขายได้ 6-7 เดือน

ถาม ในช่วง 6-7 เดือนที่ไปขาย มีอะไรเพิ่มเข้ามาในชีวิต

ตอบ มาใช้ด้านส่วนตัว ความกล้ามีที่จะขาย พัฒนาตัวเองทำอย่างไรให้ก้าวหน้าการค้าขึ้นมาอีก อย่างเช่น เขาคิดหวังเรื่องแฟน ทำให้ไม่ท้อแท้ อยากจะมีคนอื่นค้าขายเหมือนกัน เป็นคู่ชีวิตที่ค้าขายเหมือนกันถึงจะไปด้วยกันได้ หากู้ชีวิต ที่เหมือนกันค้าขายเหมือนกันทำให้ชีวิตดีขึ้น ทำให้มีประสบการณ์ การแต่งตัว ได้หัวเราะ เพลิดเพลิน สินค้าไม่ได้ขายไม่เป็นไร

ถาม เป็นพวกของใช้มีเขามาบางไหม ที่ซื้อมาเพิ่ม

ตอบ มีประเภทแบบของประดับ เรียนผู้มีอะไรใหม่ๆ บ้าง เวลาว่างก็เดินดู แล้วนำมาพลิกเพลง เพื่อนำไปขาย มีหลายอย่างในถนนคนเดิน

ถาม สินค้าทำเองหรือไปรับของคนอื่นมา

ตอบ ไปรับของน้องมาขาย ตอนนี้หัดทำอยู่

ถาม โครงการหยุดมีผลกระทบต่อตัวเองไหม

ตอบ มี ขาดรายได้ แต่ว่าช่วงถนนคนเดินมีของที่ขาย ตรงไนท์บาร์ซ่า แต่แพง เงินสู้ไม่ได้ เสาะหาอยาก คนก่อนๆ ขายก่อนแล้ว รอเป็นจะแข่ง ที่น้องทำก็ส่งในไนท์บาร์ซ่า แต่ที่ผมไปขายก็เหมือนตัวแทน

ถาม รายได้ต่อครั้ง

ตอบ ที่ได้ขายตอนสิ้นปี ขายดี ตอนนี้ไม่ได้ขายเท่าไร ยิ่งสงคราม โรคซาล่าส เจลลี่แล้วอาทิตย์หนึ่ง 1000-2000 บาท บวมๆ 2400-2500 ได้ ถ้าจุดนี้อยากขายที่ไนท์ ขายได้ทุกวันๆ ละหลายร้อย

ถาม ไปขายในถนนคนเดินพึงพอใจในชีวิตไหม ที่เป็นอยู่ สภาพที่เธอเป็นอยู่ที่ต้องไปขายของ หรือ วงจรชีวิต

ตอบ พึงพอใจ พึงพอใจที่สุด เธอจะได้ค้นพบ เห็นคนอื่นขายเกิดไอเดีย เป็นมีแนวอย่างนั้น เธอจะเสริมมาทำรูปลักษณะอย่างนั้นจะขายได้ก่อน ทำให้คนเรามีความคิดความอ่านดีขึ้น กระจือหรือร้านขึ้นมา เหมือนแข่งกันขาย เป็นการเปลี่ยนแปลงของที่ขายดีขึ้นมาแถม เป็นในระดับนั้นเป็นยังขายได้ เธอจะเปลี่ยนแนว เสริมสี เสริมตัวอย่าง ได้ขายขึ้นมา ทำให้เราหัวแล่นขึ้นมาในการค้าการขาย

ถาม เทียบกับคุณภาพชีวิตเมื่อก่อนที่ค้าวัวค้าควาย

ตอบ ก้าว ควาย ไก่สุญพันธ์ วัวควายหายาก ราคาควายสูงขึ้น บวกกับว่าคนเขาเบียดเขวไม่นิยมบริโภคเนื้อ นิยมผักกันนัก เช่น จิ้นลาบก็มีคนรุ่นเก่าๆ กิน คนรุ่นใหม่ไม่นิยมกิน บวกกับว่า วัวควายเมื่อก่อนฆ่ากันนัก วันหนึ่งฆ่าหลายร้อยตัว วัวบ้านเขาไม่มีไปเอาวัวพามากิน บ้านเขาไม่มีละ หายาก จะมีก็เป็นวัวพันธุ์เลี้ยง คนเขาต้องเปลี่ยนอาชีพถ้าจุดนี้ไปบ่อ ได้ก็คืองหาจุดอื่น

ถาม คิดว่าที่ทำทุกวันมีผลกระทบต่อร่างกายไหม

ตอบ มี ต้องมี เพราะอากาศไม่ค่อยดี เราไปที่ละน้อยๆ วันหนึ่งเขาต้องเจ็บป่วยล้มลงแน่ คนเราแก่ตัวไป เมื่อกำลังดีสู้ได้อยู่ ไม่กำลังไม่ดีโลกต้องเข้ามาแน่นอน เพราะเป็นคว้นพิษหลายอย่าง

ถาม ได้เงินมาแล้วเอาไปทำอะไรเกี่ยวกับสุขภาพ

ตอบ ซื้อกินนม วิตามิน

ถาม วันอื่นๆ ทำอะไร

ตอบ ร่วมกับชุมชน งานมีไหนก็ต้องไป งานกีฬา มีเวลานักขึ้นกว่าเก่าเพราะว่าขายเนื้อวัวต้องต้องใช้เวลาลุกตั้งแต่เที่ยงคืนไป จนถึงเที่ยงวัน งานนี้ไม่เป็นเวลาเมื่อคืนต้องให้แสงสว่าง ใช้สายตาที่สุด เมื่อวันเป็นธรรมชาติ เป็นบ่หลับกันเมื่อคืนก็ต้องหลับแต่เขาขายเนื้อวัวผิดกับธรรมชาติเป็น ต้องหากินเมื่อคืน ขายทุกวันๆ ในระยะหลังเขารณรงค์ให้หยุดเฉพาะวันพระหรือวันสำคัญๆ วันสัปดาห์ พอมายาขยที่ถนนคนเดินมีเวลานอนเพิ่มขึ้นเพราะขายตั้งแต่บ่ายโมง เลิกสี่ทุ่ม นอนห้าทุ่มมีโอกาสนักในการหลับนอน ตื่นมาก็ปกติเหมือนคนทั่วๆ ไป เป็นลักษณะการทำงานที่ดี

ถาม สุขภาพตอนนี้เป็นอย่างไ

ตอบ ตอนนี้สุขภาพดี แต่บ่รู้ว่าดีเขาไปขายเป็นจุดที่ว่าสุขภาพไม่ค่อยดี ผลที่หลังจะมีมาก่อ แต่คิดว่าจะมีมา คิดว่าตอนกลางวันควันรจะลอยตัวสูงจากพื้นพอดตอนกลางคืนก็จะลอยต่ำลงมา เขาต้องไปสูดหายใจเอาควันรนี้ตอนกลางคืน แต่คิดว่าถ้าอยู่ไปหลายๆ ปีจะมีผลต่อสุขภาพแน่ เช่น คนในเมืองจะอายุบ่ค่อยยืน ตัวน้อย แต่ถ้าเป็นคนรอบนอกจะอายุยืน ผิวพรรณดี

ถาม ตอนนี้เรื่องจิตใจเป็นอย่างไบ้าง

ตอบ สุขภาพจิตจะแย่ตอนที่วันอาทิตย์ฝนตกแล้วไม่ได้ขายของ เกรียคเพราะว่าเขาอยู่จุดนั้นได้ขายของ ได้เห็นผู้คน แล้วบ่ได้คิดอะหยั่งนั๊ก มีแต่ความสุข รอยยิ้ม การขายก็บ่ได้เกรียคอะหยั่งนั๊ก บางครั้งได้ขายพ่อง บ่ได้ขายพ่อง เป็นธรรมดา แต่เขาได้อยู่ในสังคมดีมันกว้าง

ถาม แล้วสังคมเป็นอย่างไร ที่ได้มาขายของที่นี่

ตอบ สังคมดีขึ้น ในแง่ของด้านจิตใจ การค้าการขายพัฒนาขึ้น กว้างขวางขึ้น มีเพื่อนขึ้นแถม จากคนตื้อจู้จุกกันก็มาสู้อัจฉกันดีนี้ กว้างขวางขึ้นมา ทุกวันนี้ขายดีไหน มีงานดีไหน ก็จะสื่อสารกันขึ้นมา และแนะนำกันไปขายที่อื่นดีนี้เนื้อ สื่อสารหากัน ในทางไม่ดีไม่ค่อยมีจะสามัคคีกัน

ถาม สภาพแวดล้อมในถนนคนเดินมีผลต่อสุขภาพอย่างไร

ตอบ เวลาช้อปปิ้งก็ช้อปปิ้งสุดๆ เหนื่อยเต็มแล้ว แสมบ่ปอดคอนเย็นต้องมาเจออากาศเย็น ทำให้เป็นไข้ ไข้หวัด เจอแดด แล้วความเย็น แสมอย่างถ้าหน้าฝน ฝนจะต้องตกคอนเย็นๆ มา วันสองวันก็เจอแดด เจอฝน เพราะว่าดีขายบ่ใช้ที่ถาวร แค่งอง แคร์ม บั้งแคบ่หอมค

ถาม คุณดูแลสุขภาพอย่างไรตอนไม่สบาย

ตอบ กินยาอย่างต่อเนื่อง 24 ชั่วโมง พกยาพารา โรงพยาบาลก็ไปตรวจเพราะเป็นความดัน และทุก 3 เดือนก็บริจาเลือด

ถาม ตอนทำอาชีพเดิมกับมาขายของในถนนคนเดินการดูแลสุขภาพต่างกันอย่างไร

ตอบ เหมือนเดิม คนละอย่างกัน แต่จุดที่ฆ่าวัวเสียอย่างหนึ่ง ตอนกลางคืนต้องใช้สายตา ไม่ใช่ใช้เวลาหลับนอน มันสวนทางกัน ช่วงตีห้าถึงตีเจ็ด ต้องเพ่งสายตาในการทำเนื้อวัว ถ้าไม่เพ่งสายตามืดจะเข้ามือเขา จับมิดชำแหละเนื้อวัว บาดจิ้นวัวต้องใช้มิด ต้องใช้แสงสว่าง ถ้าแสงสว่างบ่เพียงพอต้องเพ่งสายตานักที่สุด การพักผ่อนมีน้อย แต่บางครั้งเขาขายได้เงินมาเฮลิมไป จุดดีว่า มันเป็นเพลีย บ่ได้คิดสักอย่าง ความสุขที่ว่าเขาได้เงินพึงพอใจของเขา เป็นธรรมดา เพ่งนักๆ ตาปวด ตาเสีย พอมาทำที่ถนนคนเดินไม่เป็นไร เพราะเขาขายตอนกลางวัน มีแสงสว่างอยู่แล้ว เมื่อคืนเขาก็ใช้ไฟ แต่เขาอยู่ระยะบ่เมิน บางทีชั่วโมงก็กลับแล้ว ถ้าเทียบกับเมื่อก่อนแทบไม่ได้หลับต้องขายเช้าทำเช้า เก้าโมงสิบโมงก็ต้องทำละ เผื่อภาคแล้วก็ 11 โมง เทียงเข้าบ้านมาก็ต้องหลับ ต้องคิดหนักช่วงที่มันขายแล้วขาดทุน

ถาม การดูแลสุขภาพเป็นอย่างไร

ตอบ เหมือนเดิม ปกติไม่ได้ตรวจ แต่ตอนขายจิ้นวัว เลือดลอย เพราะการพักผ่อนของเขามันบ่เพียงพอ แต่ตอนบริจาเลือดจะรู้ว่าเลือดลอย เลือดลอยคือการหลับเขาบ่เต็มดี ร่างกายของเขาบ่สมบูรณ์ แข็งแรงเพียงพอ เพราะว่าใช้การนักกล้าไป พอไปทำงานที่ถนนคนเดินเลือดดีขึ้น เพราะว่าเขาหลับเป็นเวลา ตื่นก็พอดีๆ ถ้าทำวัว อืด แต่ถ้าได้เงินก็ลืมความอืดไป

เป็นงานที่หนัก นึกที่สุด ขึ้นตอนเยอะ บางทีถูกค้ำก็แรง พอไปขายที่ถนนคนเดินสบายๆ ไปขายเมื่อไหร่ก็ได้ เวลาได้ขายก็ขาย บ่ได้ขายก็ขี้มขี้ม อุ้งกันเล่นไป เห็นคนซื้อ คนขาย การแต่งตัวเป็น เหมือนว่าเฮมาดูแฟชั่น มั่นก็เพลินไป การแต่งตัวในแต่ละวัยอย่างใดๆ กัน ถ้าอยู่ในสังคมบ้านเฮเขาก็ปล่อยเนื้อปล่อยตัว บ่ใครแต่งตัวเต้าใด แต่ถ้ามาอยู่ในถนนคนเดิน จะเห็นเอวขนาดนั้นเป็นยังมาแต่งตัวดูดีขึ้นมาหา บ้านเฮปล่อยตัวเหมือนคนแก่ละ เหมือนคนมีอายุ ขึ้นไป อยู่นี้ดูการแต่งตัวหนุ่มมา หลายอย่างดีว่าดี อย่างตอนทำเนื้อวัว ต้องแก้เสื้อละ ต้องระวังมีคของคม เข้ามือเฮ บางครั้งกินยาบ้ำตั้งแต่เริ่มทำงาน เพราะว่าใช้แรง และใช้สายคาเพราะเวลาหลับเฮต้องฝืนมัน เวลาหลับบ่ใช้หลับแต่ ถ้าหน้าฮ้อนก็บ่ใช้หลับแต่ เพราะบ่ใช้เวลาของมัน ก็เลยลดทำงานเลย ร่ายกายเลยแก่ แก่ตัวมาฮู้ตัวเลย ถ้าฮู้ถึงยาบ้ำบ่ได้คิด เมื่อก่อนใช้กินเข้าไป เหมือนกินเหล้า ทำงานไปก็ขายไปคล้ายๆ เหงื่อมันออก หายไปกลับมาบ้านก็หลับปกติ ไม่เหมือนบ่เดี๋ยวกินเข้าไปแล้วเครียด บ้ำ เมื่อก่อนบ่มี กินยาบ้ำเข้าไป ต้องเอาเหล้ามาฆ่า อย่างเช่นยายยังบ่คายนบ่หมดฤทธิ์เด้อ งานแล้วเข้า ก็ต้องเอาเหล้ามาเสริมฮือมันหลับๆ เฮีย

ถาม การแต่งตัวเป็นอย่างไร

ตอบ ฮู้ถึงการแต่งตัวเมื่ออยู่ถนนคนเดินก็ต้องแต่งตัวดี ถ้าอยู่กับจิ้นวัว เป็นเลียดเป็นหยั่งต้องใส่เสื้อเก่า เปลี่ยนบ่ไค งานเสร็จเมื่อไคถึงจะเปลี่ยนได้ เป็นอะหยั่งดีสังคมแคบ นอกจากจะไปงานถึงจะแต่งตัวดีๆ น้อย ฮือมันคูดีสำหรับเฮ ถ้าอยู่บ้านก็กางเกงขาสั้น เสื้อธรรมดา

ถาม รู้สึกอย่างไรเกี่ยวกับการแต่งตัวเมื่อได้ไปขายที่ถนนคนเดิน

ตอบ ดีขึ้น เฮต้องปรับปรุงตัวเฮ ฮือเข้ากับเป็น บ่ใจว่าแข่ง ๆ คือว่าเมื่อก่อนเฮบ่ดูแลตัวเก่าเฮ บ่ใส่เสื้อผ้า เฮบ่สนใจ แต่ว่าเฮไปขายของเฮต้องสนใจละ ฮือมันคูดีขึ้นมา เพราะเฮคนขาย ๆ ฮือคนต่างชาติ คนต่างจังหวัดพองเข้ามาฮือมันคูดี และจิตใจดีขึ้นแต่งตัวดีขึ้น กว้างขวางขึ้นฮู้จักคนขึ้น เวลาที่ขายจิ้นวัวก็ฮู้จักแคบๆ ฮู้จักก่าแม่ก่าเหมือนกัน แม่ก่าที่มาซื้อของเฮ เพราะงานมันเฮ้ง ขายดั่งส่ง ปลิก มาสั่งไว้ก่อน ถนนคนเดินก็รอกคนมาซื้อว่าสนใจของเฮก็ ถ้าสนใจซื้อก็ขายไป ราคาที่เฮขายได้ก็ขายไป ราคาที่ขายบ่ได้ก็บ่ขาย แต่เฮก็บ่เครียด มันทำฮือเฮขายของแบบนี้ต้องใจเย็น กับจิ้นนี้มันต้องหึ่ง เหมือนคนขายน้ำแข็ง ต้องส่งๆ ถ้าส่งเข้าเจ้านั้นก็เคือคละ ะหยั่งมาขาย เพราะแม่ค้ำก็ต้องไปขายเมื่อเจ้าเหม เป็นทอดๆ ไป งานนักขาเจ็บแทบบ่ได้นั่งเลย 10 โมงเมื่อคินถึงเจ้า แทบบ่ได้นั่ง งานเสร็จเมื่อไรก็ได้นั่งสบายเมื่อนั้น เมื่อเดี๋ยวนี 10 โมงก็ไปแล้ว เมื่อก่อนภาคมีกำหนด บ่เดี๋ยวกินทั้งวันทั้งคืน มีการแข่งขันกัน

ถาม ถนนคนเดิน มีผลต่อครอบครัวอย่างไร ความสัมพันธ์ในครอบครัวเป็นอย่างไร

ตอบ ดีขึ้น 1. มีรายได้ดีขึ้นมา 2. พบเพื่อนฝูงเหมือนกัน ได้แนะแนวทางการขาย อย่างช่วงนี้ ของที่ผมขายไม่ดี อย่างเช่น ปีใหม่เป็นขายผ้าเป็นแนะนำว่าช่วงนี้ เดือนนี้ให้เอาผ้ามาขาย จะสอนกันเขาต้องเปลี่ยนแนว ว่าสิ่งไหนควรจะขาย ถ้าปีใหม่เสื้อผ้าจะซื้อกัน พอซื้อปีใหม่ ต้องเสื้อผ้าใหม่ ของบ้างอย่างก็เป็นช่วงเทศกาล ของขวัญปีใหม่ เป็นของกระจุกกระจิกจอก ของชำร่วยจะได้ขาย ถ้าเป็นปีใหม่ดันๆ เสื้อผ้าขายดี ถ้าเป็นหน้าร้อนก็เหมือนกันจะใส่เสื้อ ขนาดไหน ก็เป็นเสื้อผ้าบางๆ ผ้าบางๆ ถ้าเอาผ้าอย่างอื่นมาก็ไม่ได้ขาย ถ้าเป็นหน้าหนาวก็ เป็นเสื้อหนาๆ ผ้าหนาๆ ก็ต้องดู นี่แหละสอนอ้อเขาอู้ ค่าขายขึ้นมา สมองเล่นขึ้นมา เสริม รายได้ขึ้นมาชี้แนวทางขึ้นมา

ถาม ฐานะต่างบ้านเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร

ตอบ ส่วนมารายได้ที่ได้มาเป็นค่าใช้จ่ายรายวัน ค่าอาหารการกิน เป็นของใหญ่ๆ ยังไม่ได้เพราะ เรายังไม่มั่นคง เพราะว่าไปเรียนรู้อยู่ บางคนก็ทำเป็นครอบครัว ทำห้มกัน บางคนทำใน ครอบครัวข้อมผ้า เย็บเอง ทำเอง คนที่ตัดตัดไป คนเย็บเย็บไป ดีอีกอย่างหนึ่งก็คืออยู่ในวง การค้าการขาย ไปอยู่จุดนั้นทำอ้อเขาดีนรณการค้าการขาย คิดไปไกล จากของที่เขาบมีรถ ต่างของก็ต้องพยายาม ฝอละถ้ามีรถก็จะดี เพราะถ้าเอาของมาลงๆ น้อยบได้ขายมันบบาดเจ็บ ต้องลงน้กๆ เขาต้องให้เงินใช้ทุนแห่มก้า เพราะมันบาดเจ็บ คนจะซื้อ จะสนใจ ของถ้ามัน น้อยบอค่อยได้ขาย ต้องลงน้กๆ ก่าลง ก่าเลียง ยังไงก็ได้ขาย เป็นให้คืนของ เพราะเป็นก็ มี ออเดอะส่งของอยู่แล้ว

ถาม อุปสรรคมีอะไรบ้าง

ตอบ ฝนตกนี้แหละสำคัญที่สุด ที่ขายไม่ถาวรเป็นทางเท้า คนเดินเดินถนน ความสะอาดใช้ได้ ขาย เสรีก็เก็บกวาดกัน มีเจ้าหน้าที่เทศบาลก็ทำความสะอาด

ถาม ในแง่สังคมในทางไม่มีบ้างไหม

ตอบ ในความคิดผมไม่มี การแต่งครั้งก็มีบ้าง เป็นของธรรมดา เป็นแต่งตัวก็บใช้จูดล้าไป แบบ ว่าสอนให้คนกล้าแสดง แบบนักเรียนบางครั้ง แสดงความสามารถที่ถนน กล้าอ้อคนมาฝ่อ จุดนี้เริ่มสอนคนเขา เมื่อก่อนจะต้องไปเขียนๆ ที่นั่น มีงานแสดงๆ แต่บู้ว่าดีก็บดี แสดง จุดนี้ก่อนก่อนที่จะไปแสดงงานใหญ่ๆ ก็ดีใจที่ทางรัฐบาลทำแบบนี้ขึ้นมา มีคุณค่าที่สุด อย่างนักเรียนบมีรายได้ก็มีค่าเล่าเรียนไม่ต้องไปมั่วสุ่ม มีโอกาสให้นักศึกษามาขายกัน อาหารการกินแยกแยะไว้ในวัด การนวด ไม่ต้องเช่าสถานที่ มีผลดีหลายอย่าง

ถาม ถ้าไม่ได้ไปขายที่ถนนคนเดินจะทำอย่างไร

ตอบ ถ้าไม่ได้ไปขายที่นั่น (ถนนคนเดิน) ก็ไม่รู้ว่าไปขายที่ไหน ก็ลำบากเหมือนกัน เพราะเขาไม่มีที่ถาวรแต่ หยุดยาก ก็อยากให้มีสัก 2 วัน

ถาม ข้อดีของถนนคนเดินเป็นอย่างไรบ้าง

ตอบ ข้อดีของถนนคนเดิน นักเรียนกล้าแสดงออก คนมามุงดู คนขายของก็ต้องมีไอเดียขึ้นมา เพราะเขาต้องไปดู เป็นขายแบบไหน เสริมแบบไหนฮือเขาได้ขายก็ กระจือรือร้อนขึ้นมา ผู้แนวทางที่ว่าของที่ว่าของที่ไหนไปได้ขาย เขาก็จะงคเอาของตัวนั้นเข้ามาขาย

ถาม คุณภาพชีวิตดีขึ้นไหม

ตอบ แน่ๆ ดีขึ้น ถึงแม้ดีนั้ก็ดีขึ้น คุณ คุณเขาอยู่เปล่าๆ ที่บ้าน ไปปู้นมีสิ่งดีๆ นั้ จะเสี่ยงที่ว่ อากาศเป็นพิษ จะทำลายตัวเขาวันหลัง แต่ว่าคงไม่มีปัญหา 7 วันอยู่ครั้งเดียว คนที่อยู่ข้างตาง (อยู่ข้างถนน: ผู้เขียน) เจอควันพิษนั้ ยิงรถใช้แกส ตางจะเสบๆ เวลาอยู่ใกล้ๆ รถที่ใช้ขอได้ถูบ ควันค้ำกลันเหม็น กับคริม ไม่ค่อยมี ดีเชียงใหม่ชอบรถสี่จ้งหวะ ประหยัดน้ำมัน

ถาม รายได้หลักๆ

ตอบ ขายของที่ถนนคนเดินอย่างเดียว

ถาม รายได้เฉลี่ยต่ออาทิตย์เท่าไร

ตอบ เฉลี่ย 2000-3000 บางครั้งไปถึง คนเดินบ่น้อยแต่คนตางชาติบ่น้อย เพราะของเขายขายให้คนตาง ประเทศ เพราะเป็นของประดับ ราคาต้นทุนสูง

ถาม ม้วนก่อ

ตอบ ม้วน ถ้าถึงเวลาถอยก้อไป มีแต่รอยขี้มให้กัน

คนที่ 5 สัมภาษณ์แม่ค้าแกะสลัก

วันที่ สัมภาษณ์	25 พฤษภาคม พ.ศ. 2546
เพศ	หญิง
ปัจจุบันอายุ	45 ปี (ปีเต็ม)
สถานภาพสมรส	คู่
ระดับการศึกษา	ป.6
จำนวนบุตรมีชีวิตอยู่	1 คน
จำนวนสมาชิกในครอบครัว	3 คน
สถานภาพในครอบครัว	ภรรยา
อาชีพหลัก	แกะสลักไม้ส่งตามร้านค้า
อาชีพเสริม	นำสินค้าที่แกะมาขายในถนนคนเดิน

ถาม ขายนานเท่าไรแล้ว

ตอบ ขายตั้งแต่เริ่มแรกๆ จะอยู่ตั้งริมช่วงที่นี้คนรัก กลุ่มเป้าหมายเขาบ้ใช้วัยรุ่น โดยมากจะเป็นคนมีอยู่น้อย

ถาม รู้สึกอย่างไรเกี่ยวกับถนนคนเดิน

ตอบ มันก็ดี แบบถ้าละอ่อนเป็นนักศึกษาที่หันเป็นมาช่วยกันขายก็ดีใจละอ่อนก็มีรายได้

ถาม แล้วถนนคนเดินดีต่อพื่ออย่างไร

ตอบ ของพี่ก็ดินนอกจากเหลือที่ส่งตามร้าน ตามบ้านถวาย แถวไนท์บาร์ซ่า หลังจากนั้นถ้าละอ่อนต่างบ้านมีฝีมือชื่อละอ่อนช่วยแกะพ่อง ค่อยๆ พัฒนา ส่วนมากเป็นลายไท เดียวนี้แฟนนั่งที่ช่วงหนึ่งที่ ก็ดี ถ้าเขาส่งร้านสมมุติราคาต้นทุนเขาห้าพันถ้าส่งร้านเขาจะได้สัก พัน ถ้ามาที่นี้ถ้ามีโอกาสได้ขายก็ได้หนักหนื่อนั้น ขึ้นมาเหมสลัก สองพัน โดยมากเป็นลูกค้าต่างประเทศ ส่วนมาเป็นญี่ปุ่น ปีหนึ่งมา สามครั้ง จะเป็นลูกค้าเลย มารู้จักกันที่นี้ ถ้าอยู่บ้านก็ไม่มีโอกาสได้เปิด ต้องส่งกำร้านคือตีกำร้าน อยู่นี้ก็ดี รายได้ภายในครอบครัวก็ดีขึ้น

ถาม แล้วญี่ปุ่นซื้ออย่างไร

ตอบ เป็นมีโกด์ที่เมืองไทย โกด์โดยตรงของเงิน 3-4 ครั้งที่มาเป็นโกด์คนเดิม ส่วนมากก็เอาโกด์มาสั่งๆ ไว้ แล้วเขาก็ทำซื้อเป็น ประมาณ 3-4 เดือน เป็นก็มา ถ้าเขาอยู่บ้านก็ไม่มีโอกาสได้ปะ ลูกค้า บั๊วว่าลูกค้าต้องการอะหังฟอง โดยมากเน้นลายไทย เป็นสินค้าสั่ง ทำด้วยกัน 3-4 คน เฮงบได้ พอดีเฮงบเป็นมาปะ นี่เป็นขันโตก เป็นลายเดิมเอง ถ้าขยายเลขบ่อได้ ต้องเขียนด้วยเส้นขั้ด โดยมาไปค้นตาม มอก็มี ลายที่เขาชอบก็ถ่ายของเป็นมา ถ่ายมาขยายเลขบ่อได้ พอดีเมื่อคืนก็เอาไปส่งที่ไนท์ 3-4 ชั้น

ถาม ปกติงานหลักทำอะไร

ตอบ เกะรายไทย มาขายที่นี้เป็นงานเสริม ที่บ้านก็กะสลักอย่างเดีวแล้วส่ง โดยมากลูกค้าก็เอาไม้ไปให้กะ อันนี้เป็นขันโตกเก่า ถ้าเต็มก็พันห้า ใช้เวลากะหลายวัน เฮงบได้ ถ้าเฮงก็เสีย ถ้าเอาไม้ใหม่มากะจะแตกลูกค้าจะมารั้งเดีวแล้วเลิก ต้องเน้นไม้เก่า ถ้าลูกค้าเอาไม้มาก็ดี ไม้ต้องเสาะไม้ เสาะไม้ก็เมินน่อย เอาไม้ใหม่ไม่ได้แยกเสาะลูกค้าหมด ต้องเสาะไม้เก่า

ถาม โครงการถนนคนเดินทำให้สภาพความเป็นอยู่ปัจจุบันเป็นอย่างไร

ตอบ สภาพความเป็นอยู่ดีขึ้น ในเรื่องกรงานมีนั้กขึ้น เป้าหมายเขาก็อยากซื้อเป็นผู้เป็นหันของเฮานักๆ คือว่าเฮิงใหม่ ปี่อยู่สันกำแพง เป็นก็ใครซื้อว่าสันกำแพงเป็นมีช่างประเทหนึ่ๆ จากนัก มันบ่ดีก โดยมากคนกะสลักอยู่หางดง ก็มันบ่ใจ่กำหางดง แต่สันกำแพงก็มีแต่เฮาบมีตลาดตัดหันเฮาบมีเหมือนหางดง ตะก่อนบ่อสร้างบวม แต่จะเป็นจ่อง แต่ที่สันกำแพงก็มีแต่ไม้ดั่งเท่าบ้านถววย โดยมากที่นี้ก็ไปส่งบ้านถววย อยากซื้อเป็นผู้ว่าสันกำแพงก็มีดีๆ จากนักถนนคนเดินก็ดี รายได้ก็เพิ่มขึ้น วันอาทิตย์มาขายก็ได้เพิ่มจากนัก ถ้าบ่ได้ขายก็มีประสพการณ์ลูกค้าต้องการอันนั้น อย่างเฮามาโซวนี้ โดยมากเป็นก็คิดว่าอันนั้น อันนี้เขาก็เป็นครูของเฮาตางอ้อม คือถ้าตางฮันบงามเขาก็ปรับปรุงตัว อย่างร้านค้าก็ส่งตักร้านค้า เฮาบมีโอกาสปะลูกค้าจริงๆ เพราะเป็นพ่อค้าคนกลาง อยากปะลูกค้าจริงๆ ว่าชอบอย่างไร ตะใดเฮาบงามเขาก็จะได้ปรับปรุง ก็คือใจที่เป็นเปิด มาครั้งแรก บ่ได้ขายเตอะเป็นก็ว่าที่ควรทำอย่างฮันๆ ก็คือใจที่เป็นแนะนำ อยากได้ครู ได้เปิดตลาดกว้างๆ ดวย ดีละอ่อนตางบ้านก็เอามาเสริมๆ ดูๆ ไปบ่อยากซื้อมันสูญหายไปนรุ่นของเขา เดีวนี้ลูกสาวกำลังหัดเขียนลายไทย อยู่ ป. 1 มีลูกคนเดียว นื่องเริ่มเขียนชอบวาด แฟนก็หัดกะแต่ทำงานบริษัท

ถาม ได้นำสินค้าที่ตัวเองผลิตขึ้นมาให้คนอื่นรู้สึกอย่างไร

ตอบ เขาก็ภูมิใจ ที่สินค้าเขาก็มีคนหลายๆ จังหวัดได้ดู เช่น คนต่างใต้ คนกรุงเทพฯก็มาดู ลูกค้าประจำที่นี่ก็มี

ถาม ฐานะความเป็นอยู่อย่างไรหลังจากขาย

ตอบ ฐานะความเป็นอยู่ดีขึ้น คือตะกอนนี้ซื้ออย่างบ่อย อยู่บ้านก็ได้วันละอัน ได้น้อย ราคาถูก อันห้าสิบบาท วันหนึ่งจะได้สักกึ่งอัน อันนี้ก็คิดเป็นวัน โดยมากถ้าลูกสาวเลิกเรียนก็หยุ่ง สอนการบ้าน ถ้าเขียนลายเขียนตอนกลางคืน เจียบๆ มีสมาธิ เมื่อวันก็แกะ ลูกค้าเป็นเอาลายมาซื้อ กำลังใจเขาแต่ๆ ที่ได้เขียน เอามาโชว์วันก็ได้ ค่ะมันน้อย ตะกอนมาโดยอำเภอ เป็นเชิญมา ศิลปินรับเชิญ บ่เดี่ยวแยกมา เพราะมันมีเป็นอาทิตย์ถ้าเป็นบ่เชิญก็บ่ได้มา

ถาม สุขภาพเป็นอย่างไรช่วงนี้

ตอบ ดีขึ้น หลังจากเขาอยู่บ้านแกะตั้งวัน เขาก็เครียดพอง อยู่ที่นี่เขาแกะสาริตบางครั้งปะลูกค้าขี้มเข้มแจ่มใสด้วยเป็น เป็นก็ชอบเขา เขาก็ชอบ ก็อยากซื้อเป็นหันเขาแกะแบบนั้น ก็ดีขึ้นเขาก็มีเพื่อนนัก มาอู้มาคุย แต่ละคิดปะกันก็ใคร่หัวกัน สุขภาพก็ดี หลังจากเขาอยู่บ้านหมกมุ่นน้อย เพราะเขาเมคของใคร่ชื่อมันดี เครียดน้อย มาอยู่ที่นี่ก็ม่วนน้อย แม่ค้าแม่ขายก็อู้กันม่วน ใคร่หัวโดยมากก็ปะกันทุกอาทิตย์ ปะกันอู้กัน ม่วนดี สุขภาพก็ดีขึ้น

ถาม ในทางร่างกาย

ตอบ ดีขึ้น ได้ออกกำลังกาย เติงไปแอ่ว ผาของไว้ก็เติงแอ่ว บางครั้งอยู่บ้านก็บ่ได้ออกกำลังกาย เป็นบางครั้งก็ได้เติงไกล ๆ ออกเหงื่อก็ดี อยู่บ้านก็แกะสลักอย่างเดียว และได้รู้จักคนเพิ่ม ก็ม่วนดี

ถาม จบอะไรมา

ตอบ จบ ป.6 หลังจากจบป.4 เรียน กศน.ต่อ ไม่ได้เรียน ม.ต่อ อยากเรียนแต่ เรียนแกะสลักที่บ้าน จากน้ำเขย ตอนนั้นอายุสัก 18-19 ก็เริ่มแกะ เคยทำงานโรงบ่มไม้ไหว เคยมาแกะ ไม้ สลัก ไม้ ปวดตา ไม่มีผล เขาสิ่วเข้าว่า ถ้าลายอย่างนี้อู้ด้วยอู้ด้วยก็ได้ เป็นลายลงตัว เป็นลายพื้นๆ

ถาม รายได้แต่ละเดือนเท่าไร

ตอบ ถ้าเฉลี่ยอาทิตย์ละขึ้นๆ เอาขึ้นมันว่าบางครั้งพันกว่า สูงสุด 7000 กว่า ถ้าเป็นที่บ้านเดือนละ 4 ขึ้น ๆ ละ พันกว่า – 8 พันกว่าบาท เป็นไม้แผ่น เป็นลายไทย มังกรก็ขาย 7500 เป็นมังกรคู่ ถ้าเป็นญี่ปุ่น ก็ได้หมื่นกว่า เฉลี่ยมาขายที่นี้อาทิตย์ละขึ้น ขึ้นเล็กขึ้นน้อย ขึ้นละ พันกว่าบาท

ถาม แล้วความลำบากเป็นอย่างไรที่มาขายที่นี่

ตอบ มันก็อยู่ถึงก็ดีขึ้น ในความลำบากก็ขึ้นไปแสมเป้าหมายหนึ่ง คือเขามีลูกค้ำนักขึ้น คนู้จักนักขึ้น อย่างบ่ได้ขายก็แยกนามบัตร ไปพอง ในคนทีู่้จัก เป็นก็คิดต่อมาถือว่าประสบความสำเร็จไป ขึ้นหนึ่ง แต่สูงสุดนี้ก็คงยังบ่สูงสุด

ถาม หลังจากมาขายที่นี่สภาพความเป็นอยู่เป็นอย่างไร

ตอบ ดีขึ้นดีกว่าเดิมนัก ตอนนี้งาน ผ่อนที่ พอดีน้องไม่สบาย ตอนนั้นเข้าโรงพยาบาล พอดีต้องการ เงิน ที่พอ ๆ พอดีว่าเอาเซนต์ที่บ้านนั้นที่เขาแบ่งบ้านอยู่แล้ว เอาเข้าธนาคารหลังจากนั้นก็ ผ่อนกับธนาคาร ที่ก็เป็นของเขา ตอนนี้งานเดือน สองพัน บางครั้งก็ไปซื้อเป็นห้องหลังจากเขา ขายได้กำไร จะทำบุญไว้ ว่ากำไรเท่าไร ถ้ามีกำไรนั้นก็ไปซื้อเป็นก็ดีขึ้น เป็นข้าวของในบ้านก็ ซื้อทีวีเปลี่ยนให้ลูกสาว ตะก่อนวันเดือนสองเดือนถ้ามีนั้นก็ไปซื้อเป็นมันจะข่นระยะทาง

ถาม ถ้าหยุดโครงการจะมีผลกระทบอย่างไร

ตอบ มีถ้าหยุดจริงๆ อย่างเขาเคยส่งตีร้านบางครั้งเป็นก็ครคราคา เป็นผู้ว่าเขาบ่ได้มาขายที่นี่ เป็นผู้ว่า เขาบ่ได้มาวางขายที่ทำแพ เป็นก็จะครคราคาเขา คือรายได้ในส่วนที่ทำแพไม่มีละ ละอ่อนที่บ้านก็จะบ่ค่อยได้กะ เพราะร้านนี้ถ้าเขาส่งเป็นนักเป็นก็ครคราคา สินค้าเกินที่เป็นกำหนด เดือนหนึ่งออก 4 ขึ้น แล้วเขามาขายที่นี่ได้ก็อาทิตย์ละ ขึ้น มันก็จะ เป็น สี่หรือห้าขึ้น หลังจากสี่ห้าขึ้นละอ่อนจะไปทำอะไร ก็เอนดูเขา เสาร์อาทิตย์มาช่วยเขียนแบบ วันนี้มาช่วยน้ำเนื้อ เพราะกลัวเขาไปแอ่ว ไม่ให้ไปมะเรกเกร ดึงให้ละอ่อนมาตางนี้ ใจก็ดี หลังจากคูทีวีแล้วก็ เรียกให้เขามาช่วยกดลาย ฝึกความจำ ห้ามยกละอ่อนบางคนก็กดได้ดี ถ้าปีนี้นักกระทบแน่นอน หลานสาวที่บ้าน หลานบ่าวกำลังเรียนเทคโนโลยี ที่ช่วยที่บ้าน เวลาส่งงานก็ให้เขาช่วยเก็บงานให้ละเอียด ถ้าปีนี้นักจะทบทละอ่อนที่บ้าน คนที่กะช่วยพี่ ลูกน้อย หลังจากลูกๆ แม่ก็ เฒ่า เป็นกะให้ เป็น ฐานะเป็นบ่ค่อยดี เอนดูเป็น ตอนแรกกะแข็งหัดกะใหม่ ลูกป้าแสม คน มาช่วย พ่อแม่ตาย เอนดูก็เอามาช่วยกะ ไม่มีแฟน อยู่คนเดียว ถ้าเขาส่งกำร้านก็กะดันคนเดียว ถ้าที่นี้(ถนนท่าแพ)ไม่ให้ขายแต่ก็ไม่รู้จะไปขายที่ไหน เอนดูคนที่บ้าน ส่งให้ร้าน

ใหญ่ๆ เสียใหญ่ที่สุด แล้วไปส่งทางคงแฮมตี้ ที่นี้เขาจะว่าเสริมกับไข่ ก็ได้ขายจากดี สมัยก่อนไม่มีโอกาสปะลูกค้า

ถาม มาขายที่นี่ทำอย่างไร

ตอบ เขาเรียกมาประชุม ได้บัตรศิลปิน ร้านส่งประกวดที่สันกำแพงได้ที่สอง มีใบประกาศเอาไปให้ที่ศาลากลาง เขาออกบัตรให้ได้ที่ เทศกิจเขารู้ เขาจัดให้ได้เมตร ครั้ง บ่ายโมงก็ต้องมา

ถาม ปัญหาอุปสรรคมีอะไรบ้าง

ตอบ โดยมากไม่มีอะไร รู้จักกันเมืงหลายทศวรรษ โดยมากแม่ค้าบ้ไขวัยรุ่น แลวนี้ไม่มีปัญหาไปไหนก็ฝากเป็นได้ ไปห้องน้ำกำ เป็นฝากเฮา เฮาฝากเป็น

ถาม ผลงานได้รับการยอมรับมากน้อยแค่ไหน

ตอบ ละอ่อนเทคโนคีนคอยไปบ้านไปดูการแกะ ละอ่อนคนหนึ่งอยู่กรุงเทพฯ อยากแกะเป็นมาฝึกแกะซื้อไปหลายชิ้น กำลึบได้ เขียนได้ แต่แกะบ้ได้ มีฝรั่งคนหนึ่งมาขอเรียน อู้ฝรั่งได้เลยไม่รับสอน บางคนเอาเพื่อนมาเลียเลีย ถ้าจะสอนก็จะสอนคนไทย เพื่อนเปิดที่ร้านบ่อสร้าง ถ้างานเยอะๆ ก็เอาไปฝาก ส่วนมากที่แกะลายสัตว์ถ้าละอ่อนแกะลายไทย บางครั้งก็ย่อยใส่ละอ่อนเหมือนกัน เพื่อให้งานมันดี ลายไทยถ้าคนชอบจะแกะได้

ถาม ในด้านการอนุรักษ์ศิลปพื้นบ้านเป็นอย่างไร

ตอบ มันน่าจะมิกลุ่มศิลปินคนเมืง น่าจะเน้นอนุรักษ์ไว้ ถ้าจะซื้อละอ่อนเขียนบ้ก็สอนได้ 1-2 ชั่วโมง ถ้ามิกลุ่มเปลี่ยนกันมาสอนละอ่อนก็ได้ คืออยากให้คนบ้านเฮาได้สู้ไว้ แกะไว้ จ้างไว้ มันจะบ้ได้ตาย พยายามโน้มน้าวให้ละอ่อนที่บ้านฝึกเขียน

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นายไพฑูรย์ เยาวโสภา

วัน เดือน ปี เกิด 7 พฤษภาคม 2512

สถานที่เกิด จังหวัดแม่ฮ่องสอน

ประวัติการศึกษา
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนีพระยา จังหวัดพะเยา, พ.ศ. 2532-2534:
ประกาศนียบัตรพยาบาลและผดุงครรภ์ระดับต้น
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, พ.ศ. 2540-2542 : สาธารณสุขศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, พ.ศ. 2545-2546: สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต

ทุนการค้นคว้าแบบอิสระ บัณฑิตวิทยาลัยและสถาบันวิจัยระบบสุขภาพ

ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน
พ.ศ. 2534-ปัจจุบัน : โรงพยาบาลขุนยวม อำเภอขุนยวม จังหวัดแม่ฮ่องสอน
ตำแหน่ง : เจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน ระดับ 5